Collapse all
Print all
In new window

12.6.2025 TEST

Jeff
post <j.f.post1986@gmail.com>
Thu, Jun 12, 4:09 PM (8 hours ago)
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

„Ja, dit is waarheid."
„Ziet gij uw collega de astronoom kan u thans verklaren, dat er in het universum nóóit nacht is! Nooit geweest ook, nadat de Zon haar eigen verdichting kreeg, doch van dat oogenblik af was de Zon Vader! De Bijbelschrijvers hebben het over een licht voor den nacht. En dat licht heeft God geschapen. Maar wist u niet, dat de Aarde nacht maakt? Dat de Aarde het nachtelijk duister geschapen heeft? Heeft God zich hierin vergist? God niet, maar uw Bijbelschrijvers hebben zich vergist, zij kenden de Goddelijke schepping niet. In het Universum is nooit nacht! Nóóit! De Maan ontvangt het licht van de Zon! Is dit niet waar? Buiten de lichamelijke wetten van de Aarde is er licht. En dat is de Zon en zoo blijft het. Zoo is het reeds millioenen jaren. Heeft God zijn eigen scheppingen niet gekend? Is dit een vergissing? Niet door God, want God heeft zich niet vergist! Maar de mensch heeft u een verkeerd beeld van uw en mijn God gegeven. Dat is het! Nu staat ge voor het woord van een mensch. De Goddelijke Schepping is anders geboren, ook den mensch kreeg een andere geboorte en is van andere stof ontstaan! De Maan is uit eigen bron géén lichtuitstralend leven. Is dit juist, Dr Leuvens?"
„Zeer juist."
„Welnu, dominee, dat klopt niet met 'de werkelijkheid! Alles is anders ontstaan. Ik neem u uw geloof niet af, maar door de geestelijke^rechtvaardigheidswetten
leert gij God kennen. De Maan heeft een heel andere beteekenis beleefd voor ons leven en bewustzijn, dan de Bijbelschrijvers er van maakten. Ze hebben het leven van de Maan niet aangeraakt. Zij kenden dit machtige gebeuren ook niet, ook uw Astronomen zijn nog niet zoover. Gij allen staat eerst aan het begin van uw eigen faculteit. En verder? De Maan ontvangt licht van de Zon, maar de Aarde maakt nacht. Voelt gij, hoe onwaarschijnlijk dit alles is? Toen wisiten de menschen niet meer! Ook nu staat nóg den mensch naar de Maan te kijken en weet niet, dat God zich ten opzichte van ZIJN eigen Scheppingen tegenspreekt! Waarvoor hebt gij uw studie mogen afmaken? Is dit het

einde van uw studie? Kent gij hierdoor Uw God? God gaf aan de Maan licht, door de Zon, de Aarde schiep nacht en staat ge voor onkunde! Wilt gij dit van God zeggen? God is Almachtig! Doch wat hebben de Bijbelschrijvers van Uw en mijn God gemaakt? Het begin van al de Goddelijke Scheppingen is niet aangeraakt. Voelt gij dit! Deze Heilige Schrift is door Christus geheiligd! Godsdienst en geloof komen tot geestelijk wetenschappelijke waarheid! En die wordt u straks geschonken! Bedenkt dit alles. Ik neem u niets af, ik zet de neergeslagen Goddelijke
280
wetten voor u leven als Universeele fundamenten voor uw voeten! Aan rüijn leven zijn die openbaringen geschonken. Ik dien Christus!
En wat voert u tot de menschelijke psychologie? De ruimte! Vanuit de ruimte kreeg de ziel haar leven en bewustzijn. Door de lichamelijke wetten kreeg zij een persoonlijkheid. Door millioenen levens-wetten kreeg zij het ruimtelijke ik in handen, doch de planeten schiepen er lichamen voor. Dit alles bijeen kunt gij aanvaarden als inleiding, als bestaande fundamenten om uw vragen te stellen. Is er nog iets?
Ten Hove vraagt:-
„Is deze wetgevende macht bereid te antwoorden op menschelijk weten?"
„Is dit alles niet menschelijk? Zweeft uw leven niet in een ruimte? Is de Aarde geen Universeel lichaam? Ook al verliest gij uzelf, maakt gij uw leven los van de Aardse! e wetten en aanvaardt gij uw ruimtelijke ik, de ruimte is voor uw leven geboren en gij zijt door die ruimte ontstaan. Stel mij uw menschelijke vragen, u krijgt het Universeele antwoord!"
„Als wij hier sterven, wat zal er dan geschieden?
„Gij zult als astrale persopnlijkheid leven of gij keert terug naar de Aarde om een nieuw leven te beginnen?
„En daarvan zijn wij ons niet bewust? '
„Veel er van leeft in het dagbewustzijn. Bij het ontwaken in stoffelijken toestand, dus na de geboorte, het oogenblik dat de oogen zich openen, begint het nieuw bewustzijn. Vanuit het vorige en uit dat wat gij thans zijt, begint ge aan het nieuwe leven.
„En wanneer ik in het leven van de ziel verder ga?
„Hebt gij uw verkregen persoonlijkheid als een sfeer, een heme o een hel en duisternis te aanvaarden. U zult die wereld zien zooals uw innerlijk leven is."
„Dank u."
„Ik dank u voor uw moeiten."
Van Hoogten vraagt nu: „Is het kind bij de geboorte dus een zelfstandigheid geworden?"
„Dat was zij reeds millioenen eeuwen terug!
„De psychologie voor het kind gaat dus niet op?
„Gij moet het kind zien volgens de stoffelijke wet. Langzaam ontwaakt het leven, doch het heeft die stoffelijke groei te aanvaar en. n et volgende bestaan lost het kind-zijn volkomen op. Voor de ruimte is a een oudheid. Het kind dat sterft, te vroeg dit leven verlaat, door moord het leven verliest, krijgt nieuw leven!
281

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 4:10 PM (8 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

„En wanneer ik in het leven van de ziel verder ga?
„Hebt gij uw verkregen persoonlijkheid als een sfeer, een hemel o een
hel en duisternis te aanvaarden. U zult die wereld zien zooals uw innerlijk
leven is."
„Dank u."
„Ik dank u voor uw moeiten."

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 4:10 PM (8 hours ago)

to altarry, tulsi.gabbard, whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 4:14 PM (8 hours ago)

to persdienst, d.yesilgoz, loo, whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 5:00 PM (7 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, r edactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, persdienst, d.yesilgoz, loo

TRND | KSA on X: "هل هناك فائدة علمية من هذا الأشياء ؟! https://t.co/YJpHnTU09u" / X

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 5:03 PM (7 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, r edactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, persdienst, d.yesilgoz, loo

al die mohamted danen

willen elke dag niet aanpassen nog niet nog niet

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 5:25 PM (7 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, r edactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, persdienst, d.yesilgoz, loo

hoe hoger we komen hoe moeilijker het word te leren maar het kan wel ook als we bij gestaan worden door meesters

---

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:06 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, r edactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, persdienst, d.yesilgoz, loo

er is genoeg gewoon aan god bij je zelf zijn
denken en dan zie je d papieren

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:08 PM (6 hours ago)

to altarry, tulsi.gabbard, persdienst, d.yesilgoz, loo, whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

god heeft geen schuld dat staat er in dit papier
maar schrijvers wisten niet beter

Collapse all
Print all
In new window

12.6.2025 Tussen leven en dood

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 7:26 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Vader blijven lief hebben en zond al mijn liefde tot hen. Nadien voelde ik mij weer wat rustiger. Ik begreep nu, waarom Dectar mij naar mijn cel terugzond. In mij was angst.
Nu begreep ik tevens mijn Moeder en waarom zij zich aan mij vertoonde, maar vooral mijn haat, waarvan zij sprak en vele andere dingen meer. Wat voor monsters leefden er hier om mij heen. Ik leefde in een misdadige omgeving, van reine liefde voelde en zag ik niets. Beleefden de priesters en priesteressen al deze afschuwelijkheden? Doch ik wilde gereed zijn, wellicht was het goed voor mijn ontwikkeling.
Weldra keerde Dectar terug en hij zei: „Ben je wat rustiger, Venry?”

„Ja, Dectar, ik ben weer gereed.”
„Kom, wij gaan opnieuw wandelen, maar nu goed luisteren en vergeet niet aan ons eigen wapen te denken. Je moet weten, Venry, dat dit een zeer zware proef is. Je kunt reeds buiten je lichaam gaan en je concentratie is scherp. Zij slaan nu vele jaren over. Ik beleefde in de duisternis, dat onreine dieren van mijn lichaam vraten, totdat ik buiten bewustzijn was en toen natuurlijk niets meer voelde. Doch daarna werd ik weer wakker en opnieuw beleefde ik verschrikkelijke dingen. Mijn cel, de kamer waarin deze dingen geschiedden, stond in brand en ik riep om hulp. Doch niemand die mij hoorde. Toen ik om hulp riep, was ik reeds vernietigd.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 12, 7:31 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Daarna beleefde ik weer andere dingen. Ik was op een groote rivier in een klein bootje. Allés was rustig, géén wind en ook het water was heel kalm. Doch weldra kwamen er een donkere lucht en een harde wind opzetten, die in een orkaan overging. Natuurlijk ging ik ten onder, Venry, de golven sloegen over mij heen en ik verdween in de diepte. Toch werd ik weer wakker en leefde. Zoo beleefde ik verschillende gebeurtenissen, doch verloor telkens mijn bewustzijn en dat was niet goed en heel verkeerd.”
„Wat is hiervan de bedoeling, Dectar?”
„De priesters of priesteressen moeten door concentratie dit alles voorkomen en zichzelf blijven. Want er zijn daar geen slangen
150
•en vreeselijke andere verschijnselen meer, geen stormen, geen vuur waardoor je verbrandt, dat zijn gedachten, Venry, alléén .gedachten van de meesters, door hun concentratie opgebouwd, maar die je als de werkelijkheid beleeft. Wanneer je nog niet gereed bent, Venry, is dat juist de ontwikkeling die onfeilbaar is, om je wil te versterken en krachtig te maken.
Wij moeten dus dat vuur kunnen tegenhouden, een storm bedwingen; geen slang heeft kracht genoeg om ons te bereiken.
Geen wezens moeten je kunnen bedwelmen, niets, Venry, kan er geschieden, indien je gereed bent en het priesterschap wilt behalen.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 7:35 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Maar ik en vele anderen kwamen er gebroken uit; onze
krachten waren geheel uitgeput, wij waren geestelijk afgemat,
zoodat er maanden voorbijgingen, voordat wij opnieuw aan ons
werk konden beginnen."
„Ben je daar later weer opnieuw ingegaan, Dectar?"
„Ja zeker, want ik wilde immers het priesterschap behalen. Maar
twee jaar later, Venry, was ik gereed. Anderen echter probeerden
het telkens weer opnieuw en kjvamen er nooit."
„Wat geschiedt er dan, Dectar?"
„Na drie proeven kunnen zij heengaan, maar hun leven is dan
vernietigd. Zij hebben alles verloren, alles ineens gegeven en
hebben niets meer over. Hun ziel is in korten tijd geheel versleten,
Venry. Zij beleefden tal van jaren ineens en zijn ingestort.
Zij beleefden alles of niets.
Welnu, zij waren leeg, er was niets, niets meer in hen, dat hun
■de kracht gaf om nog verder te kunnen leven. Zij beleefden een
wet, Venry, het is vallen, diep vallen, of een Koning zijn in gedachten.
Maar wanneer zij het bereiken, bezitten zij heel veel
wijsheid en kracht en dat maakt hen groot. Daarvoor zetten zij
hun eigen leven in."
„Is dat eveneens in andere Tempels, Dectar?"
„Ja, Venry, maar deze is daarin volmaakt, geheel af en wie hier
het priesterschap ontvangt, is priester. Doch Isis sterft, leeft tusschen
goed en kwaad en gaat door het kwaad ten onder. Isis
breekt zichzelf af, het allerheiligste is reeds jaren zoek. Wil je
nu even niets zeggen, en ook niet denken, Venry?"
151

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 7:48 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Wij gingen een tijdlang voort en toen zei Dectar: „Steeds is er gevaar, Venry, juist nu volgt men ons.”
„Heb je verscheidene leerlingen voorbereid, Dectar?”
„Ja, maar velen werden krankzinnig, Venry. Anderen zijn priester geworden en zijn nu meesters in andere Tempels, om ook daar te leeren.”
„Weten de Hoogepriesters dan niet, dat men bezwijkt, Dectar?”
„Natuurlijk, zij weten alles. Bij de eerste maal houden zij op en na eenige dagen komen zij er weer uit. Later echter, bij de tweede of derde maal, is het alles of niets.
Dan geschieden er die afschuwelijke dingen, Venry, waarvan ik sprak. Dan is er geen leven of dood meer in hen, zij zijn geheel op, lichamelijk en geestelijk kapot. Maar het is hun eigen wil.”
„Heb je met al die anderen op deze wijze kunnen spreken, Dectar en hen kunnen voorbereiden?”
„Ja zeker, maar dat helpt niets, allen vallen en bezwijken, of worden priester. Je verliest jezelf en weet dan van niets meer af, niet meer, dat je leeft, of reeds in dat andere leven bent. Je weet niets meer, van dag of nacht, niets, niets, alles is uit je weg en daarin moet jé tóch jezelf blijven. Dan al die andere dingen nog, waardoor je bezwijkt.”
„Maar dat is niet te bereiken, Dectar?”
„Ben ik priester geworden, Venry? Als je jezelf blijft, kan er niets geschieden. Je tart hen allen, in jou zijn gaven, je tart al die heeren meesters, Venry, want je bent zelf een meester. Ook ik ben gevallen en bezweken en vele malen daarna in mijn cel, maar dan, Venry, werd ik een meester, want toen bleef ik mijzelf.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:04 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

En waardoor, mijn vriend? Neen, je kunt het niet weten. Ik werd. een klein kind, Venry, een heel klein kind, zonder gedachten en toch heel sterk en groot, ja volwassen.

occult

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:06 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Maar toen was er geert
vuur, geen ongedierte, geen liefde, want daarvan had ik toen.
geen begrip, niets kon mij toen bereiken en toch was ik alles,
zooals je reeds hebt beleefd. En daarin, beste Venry, moet je een'
eigen weg trachten te vinden, omdat ik nu nog niet weet welke
wijze zij toepassen. Niet allen beleven hetzelfde. En het is aan
jou, om in die andere wereld sterk te zijn.”
152
„Is het daar dan zoo gevaarlijk, Dectar?”
„Heb je die krachten in je jeugd niet gevoeld? Dat wezen v/Ss
nog maar een klein kind, in vergelijking met anderen. Ze zijn
monsterachtig.”
„Moet ik mij daarvoor gereed maken, Dectar?”
„Ja, Venry, en denk hier niet te gemakkelijk over. Want wat
hebben de meesters aan een gevleugelde, die daar bezwijkt? Die
men maanden lang, zelfs jaren achtereen krankzinnig maakt?
Die krankzinnigheid, Venry is zoo erg niet, want die kan
genezen, maar de persoonlijkheid is vernietigd, hij heeft alles
verloren en dat op één reis. Even maar buiten zijn stoflichaam
is reeds voldoende. Dan staan ook wij machteloos, kunnen niets
voor dit leven doen, omdat deze ziel voor dit leven is vernietigd.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:08 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Als zij dan eens sterven, leven zij daar verder en wachten op een
nieuwe geboorte. Maar dat kan eeuwen lang duren, Venry, voordat

zij terugkeeren. Doch die eeuwen zijn noodig, zoodat de ziel
zich kan herstellen.”
„Wat weet men hier van al deze wetten af, Dectar?”
„Wij weten heel veel, Venry, en dat andere moet ik leeren kennen.
Als je voor de groote proeven gereed wilt zijn, moet ik je
alles daarvan zeggen, doch dat komt later. Er waren priesters,
die de duisternis beleefden, Venry, maar toen zij in de ruimte
waren, bezweken zij. Ook waren er, die niet weer konden terugkeeren
en toen trad de dood onmiddellijk in.”
„Tijdens het onderzoek, Dectar?”
„Ja, Venry, juist tijdens het onderzoek zijn zij bezweken.”
„En konden de meesters hen dan niet terugtrekken, naar de
aarde, bedoel ik?”
„Je behoeft niet zoo duidelijk te zijn, Venry, één woord en ik
begrijp je. Neen, dat is dan niet meer mogelijk. Aan die zijde
zijn duizenden demonen en die hielden dien priester daar vast
en sloten op die wijze het aardsche leven af. Daartegen staan.
ook de meesters machteloos.”
„Ik begrijp nu het gevaar, Dectar, maar wij hebben hulp en onze.
hulp zal toch wel weten wat mogelijk is. Bovendien ik ben nu
gereed.”
153

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 12, 8:15 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

„Zie je, Venry, daar vertrouw ik op, maar we moeten goed en
duidelijk beseffen, wat wij zelf kunnen. Ik zou je anders willen
smeeken, doe niets, je bent dan moe en laat alles over je heengaan,
zoodat de duisternis je nu nog niet overwint. En dat is
juist de bedoeling en wij gaan nog eenige jaren verder om ons
gereed te maken. Dan moeten ook zij wachten en met hen de
Pharao. Maar er is nog meer, Venry. Om dezen Tempel ligt een
astrale muur, en ook om iedere cel ligt nog een muur van kracht.”
„Wat is dat nu weer, Dectar?”
„Dat alles is je nog niet bekend, Venry, en je mag het eerst nu
weten. Om je eigen cel is een astrale muur. Ik weet, dat je er
reeds buiten was. Je hebt mij immers bezocht, Venry, doch toen
had je hulp, anders hadden wij onze kastijding reeds ontvangen,
of zouden in stilte worden gevolgd. Doch daardoor begreep ik,

dat wij werden geholpen en kreeg ik de zekerheid van de aanwezigheid van een groote kracht, waardoor ik heel veel begreep.
De meesters zijn er toen niet geweest, maar er moet iemand anders in je cel zijn gebleven, want dat voelen zij onmiddellijk.
Dat geeft mij een groot vertrouwen, Venry."
„Je denkt, Dectar, dat er iemand waakte?"
„Natuurlijk, Venry. En wanneer je die hulp in de duisternis ontvangt, dan kunnen wij rustig afwachten. Maar vergeet niet, dat je moet leeren, op andere krachten kun je in de ruimte niet leven, dan was het veel eenvoudiger, doch dat is nu niet mogelijk.
Het is nog voor niemand mogelijk geweest, buiten Isis en buiten de meesters om de astrale muren te doorbreken. Dit is het machtige geheim van de meesters. Géén van ons kon gaan waarheen hij zelf wilde, wij zijn en blijven in onze cellen afgesloten.
Om buiten de meesters om dingen te beleven, is niet mogelijk. Wij kunnen alleen dan uittreden, wanneer zij ons controleeren, maar dan kun je aan niets anders denken."
„Als ik daar ben, Dectar, en mijn Moeder zou ontmoeten, kan ik haar dan niets zeggen?"
„Neen, Venry, uitgesloten, zij zijn het, niet jij, die reizen maakt, ze dwingen je te luisteren."
„Wat verschrikkelijk."
154
„Dat is het, Venry. Maar nu komt er een mogelijkheid, mijn vriend. Ik heb alle hoop, dat jij dit alles zal afbreken, anders gaan wij beiden ten onder. Daarom moeten wij ons niet haasten.
Dien weerstand moeten wij heel voorzichtig opbouwen, er ieder uur aan werken, steeds bewust verder, dieper en dieper, of het gaat te snel, Venry, en dat is verkeerd. Zij willen wijsheid, maar door jou en daarom die haast."
„Waarom is die muur om Isis en onze cellen, Dectar?"
„Omdat de meesters alle geheimen en krachten in handen willen houden.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:16 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Niet één priester bezit die kracht. Niet één is in staat buiten Isis van de wetten aan anderen te vertellen. Als wij geen verbinding hadden, geloof mij, geen woord, geen gedachte

kon er in mij zijn, of in mijn ziel zou het astrale gif komen en mij dooden.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:17 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Voor alles, wat ik gesproken heb, zouden de dieren mij te eten krijgen, maar indien een ander besluit, ga ik blind, mijn leven lang blind, of zij verlammen mijn geheele organisme. Isis, mijn vriend, blijft Isis, wie hier binnengaat zal de wetten moeten opvolgen of sterven. Een langzame ondergang is mogelijk, door overheerschende krachten gaan wij dan ten gronde."
„Maar als je vlucht, Dectar?"
„Neen, Venry, dat is niet mogelijk. Waar je ook bent, nergens ben je veilig. Zelfs in het andere leven kunnen zij je bereiken. Want daar leven demonen, die voor de meesters werken en voor Isis iets doen. Zij dienen Isis. Maar zij allen vertegenwoordigen het kwaad en de duisternis. Dit zijn de geheime wetten van Isis, maar er zijn er nog meer, Venry. Wie in opstand komt, gaat ten onder.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:19 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Hij echter, mijn vriend, die al deze krachten vernietigt, is een groot meester, die er slechts ééns kan zijn. De meesters zijn hier oppermachtig, Venry. Daarom is onze taak ook zeer zwaar. Als wij bereiken, dat al dit gevaar oplost, zullen de Goden ons heel dankbaar zijn. Als een priester een ander leven kan beginnen, Venry, is Isis waard een plaats te blijven innemen. Maar allen, die niet kunnen bereiken, wat zij zich als doel hadden gesteld,

breekt men. Daarom de astrale muur, een geestelijk, maar machtig bouwwerk in hun handen. Daar, beste Venry, liepen honder155 den zich tegen te pletter. Vele priesteressen zijn lichamelijk en geestelijk bezweken, zij en haar kleintjes. Zij gingen te vroeg over, hun jonge leven werd besmet en hun harten braken.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff Thu, Jun 12, 8:21 PM (4 hours ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Zie
je, beste Venry, alléén daarvoor wil ik blijven leven. Hierin nu ken ik geen gevaar, en ik moet en zal waken. Wij moeten het bereiken, Venry. Ik wil mijzelf offeren, mijn vriend, maar Isis moet van alle kwaad gezuiverd worden.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff Thu, Jun 12, 8:28 PM (4 hours ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Jij bent daarvoor op
aarde en de Goden zullen ons helpen, omdat wij beiden willen dienen. Je vroeg mij zooeven, of er ook buiten Isis gevaar is. Wel, mijn vriend, als je naar het andere einde der aarde wilt gaan en Isis ontvlucht, neem dit van mij aan, beste Venry, de dood komt je achterna, veel sneller dan je denkt. Hij komt tot je en breekt je hart. Ik ken al deze wetten, heb gebeden om ze te mogen leeren kennen. Daardoor kan ik je nu ook helpen.
Wij wandelen hier nu en je voelt niets. Maar wanneer ik je zeg, dat hier, waar wij nu zijn, in de ruimte een astraal vergif aanwezig is, dat ons kan bereiken, dan kan je het aanvaarden. De meesters bouwen een onzichtbaren, en vergiftigen muur op; wij wandelen er doorheen en zijn ons van niets bewust. Natuurlijk bouwen zij dien muur alleen dan, wanneer zij iets van ons weten.

Maar wie daar doorheen gaat, stoffelijk of geestelijk, sterft heel spoedig. Deze aura is doodelijk. Mocht het niet noodig zijn, dat de doodelijke werking ingesteld wordt, maar krankzinnigheid bijvoorbeeld, dan zal een vreemde krankzinnigheid je overvallen. Doch er zijn nog vele andere mogelijkheden om menschen te vernietigen. Komen zij tot het besluit om hen te mismaken, geen kracht op aarde die dit kan tegengaan. Moet je ten onder gaan door een vreeselijke ziekte, je zult die ziekte ontvangen en wel heel spoedig. Men snijdt je den adem af of men maakt je blind in slechts weinige seconden. Is het je duidelijk, Venry, dat al die machten doodelijk zijn?
Wie denkt deze wetten te kunnen weerstaan, is een kind des doods, of men moet hen ten onder kunnen brengen, doch zij zijn met hun zevenen. Maar dat zou nog mogelijk zijn, doch dan moet die mensch een wonder zijn, één uit millioenen priesters. Dan zijn er nog astrale priesters, zij dus, die hier of elders een156 zelfde leven hebben geleefd en thans hun helpers zijn."
„Wanneer ik je goed heb begrepen, Dectar, dan komen wij er nooit."
„Als je mij goed had begrepen, beste Venry, zou je nimmer zulke woorden kunnen spreken. Wie voor een dergelijk gebeuren staat, mijn broeder, en op deze wijze spreekt, is reeds verloren. Je bent nu reeds de slaaf van je zelf. Dacht je, beste Venry, dat Dectar met zijn eigen leven speelt? Dat hij zijn kostbaar leven in jouw handen neerlegt en er niets, niets voor terug ontvangt? Zou je denken, dat ik op deze wijze kon spreken? Er is hulp en wel machtige hulp, beste Venry. Jij zult een wapen ontvangen, alléén jij Venry, omdat al die krachten in je leven. Indien de Goden willen, dat dit geschiedt, kan niets ons tegenhouden, of ook wij worden vernietigd.
Mijn gebeden en mijn denken, mijn voelen en alles wat ik aan de Goden vroeg, zie ik hierin verhoord. Ik wil dienen en als ik wil dienen, mijn vriend, zal er hulp komen en zal ik die krachten ontvangen. Hoe en waar deze hulp ook is, zij komt en móet komen. De Goden laten niet met zich spotten, eens grijpen zij in on dat ingrijpen is wonderbaarlijk, maar heel anders dan wij denken. Een kind kan dan wonderen doen en verbreekt de wetten van Isis. Als het geschieden moet, ontvang ik die krachten. Mocht het in dit leven niet noodig zijn, dan in het volgende leven. Maar ik dien en blijf dienen.
Eens echter voelen de Goden wat ik wil en zenden zij mij hun hulp.
Van je jeugd af heb ik je kunnen volgen. Toen reeds wist ik, alléén ik, Venry, dat mij hulp gegeven zou worden. Hoe verlangde ik, om die hulp te mogen kennen. Toen zag ik jou en ik heb mij niet meer kunnen beheerschen. Ik vroeg aan de Goden vergiffenis en zij hebben mijn gebed verhoord.
Neen, beste Venry, duizend maal neen, jij bent het, jij zult alles kunnen bereiken, omdat je het instrument bent van hoogere machten. Die macht heeft mij, je ouders en je zelf in je jeugd

reeds beschermd en dat was een groot wonder. Die hulp, beste jongen, komt regelrecht uit die wereld en raakt één wet, de wet 157
die „Liefde" heet.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:31 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Die wet is oppermachtig, al dat andere is slechts schijn, is het gevoel van veel boosdoeners. Maar die gaan zelf eens ten onder. En om daaruit te mogen putten, Venry, daarvoor te mogen dienen, geloof mij, is reeds een groote genade, kan alléén genade zijn.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 8:40 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Nu ben ik weer mijzelf, Venry, straks zal je weten, wat het zeggen wil. Je zal mij in verschillende gedaanten zien, maar weet dan, dat ik daardoor mijn eigen leven redde. Voel dan goed en tracht mij ook daarin te begrijpen. Mijn eigen leven legde ik in jouw handen, want ik wist, dat ik je moet helpen; eens echter zal ik ontvangen.
Isis is machtig, ook buiten Isis leeft macht. In latere eeuwen, beste vriend, zullen de menschen op aarde beleven hoe machtig astrale wetten zijn. Wie na ons dit uit nieuwsgierigheid volgt, is een kind des doods en wie deze wetten niet kent, sterft, vroeg of laat, maar hij sterft. Waardoor, Venry? Alléén door de magische wetten, want deze zijn doodelijk. Op verren afstand zuigt men je leeg en doorsteekt men je hart. Dat wapen is hun concentratie en sterke wil. Ik kan een zieke op afstand genezen, doch

ook dooden, zoo onfeilbaar is mijn concentratie. Wanneer een
priester een opdracht ontvangt om te dooden, is daar geen gif,
grof geweld, of eenig ander wapen voor noodig. Alléén gedachten,
het geestelijke wapen, dat wij bezitten, Venry, en dat
wij ons in de duisternis hebben eigen gemaakt. Het is daar alles
of niets, welnu, wij willen alles, alles.”

„Je bent een wonder, Dectar.”

„Ik ben slechts een klein kind in gedachten, anders hielden de
astrale muren ook mij niet gevangen. Doch wij zullen er komen,
Venry, ik vertrouw op je hulp. Als je een onmetelijke ruimte
wilt aanschouwen en de wijsheid van daar ontvangen en een Koning
zijn in gedachten, zoodat je dezen Tempel een nieuw gewaad
kunt geven, dan, beste Venry, moet je volkomen van jezelf
bewust zijn, moet je weten, wat je zelf kunt en wat je niet mogelijk
is.

Ook de meesters zijn niet volmaakt, want in hun één-zijn is een
zwakte, die wij reeds hebben leeren kennen. Zij denken niet aan

158

ons, voor hen is alles eer en roem, goud en zilver en vele heerlijke
dingen meer. Maar door jou, alleen door de natuurbegaafden.
Als een hemelsche kracht in mijn bezit was en als ik de winden
in stormen kon veranderen, geloof mij, beste Venry, geen
steen bleef meer op zijn plaats. Ik zou hen allen willen verpletteren.
Doch de Goden willen dat niet, daar zij dergelijke krachten
in eigen handen houden, omdat wij er geen raad mee weten.”

„Ik denk, Dectar, dat je mij weldra zal komen halen.”

„Komen deze gevoelens in je, Venry? Voel je deze buiten jezelf
om?”

„Ja, Dectar.”

„Laat dan komen, wat komen moet. Dan zal je weten, hoe te
moeten handelen en is er in mij geen angst.”

„De meesters zullen mij dus geestelijk openen, Dectar?”

„Je, Venry, maar er zijn nog andere gaven in je. Die zijn nog
onaangeroerd, daartoe behoort ook je sprong over den afgrond.
Dat zijn stoffelijke gaven, doch ik weet nog niet of zij deze zullen
ontwikkelen. Maar indien zij er toe overgaan, dan zal je
wonderen zien. Het is ook mogelijk, dat ze vanzelf tot bewustzijn
komen. Doch dat komt later. De geestelijke gaven zijn de
voornaamste, door die krachten kunnen zij wonderen doen geschieden,
indien zij niet zouden liegen en bedriegen en aan zichzelf
denken. Alleen de werkelijkheid kan dezen Tempel groot
maken, doch nu kunnen zij niet verder.”

Wij wandelden voort, toen wij plotseling een vreeselijk gebrul
hoorden. Dectar vloog naar een der hokken waar twee leeuwen
waren opgesloten. De dieren vielen elkander aan en trachtten
elkaar te verscheuren. Ze rolden over den grond, beten elkaar,
en er vloeide bloed. Dectar bedacht zich geen seconde, opende
de deur van de kooi en stond in hun midden. Dan zag ik, dat zijn
oogen die van een der dieren zochten en onmiddellijk kroop het
weg. In slechts enkele seconden bracht hij de leeuwen tot rust

en zei:
„Toen wij hier waren, Venry, voelde ik reeds, dat dit zou geschieden. Zij mogen het niet meer doen, anders moet ik maatregelen nemen, want beiden zijn mij zeer lief. Doch dan moeten
159

einde

8 of 1,014

Collapse all
Print all
In new window

12.6.2025 Geestelijke Gaven Deel 1 (NEW PRINT BOEK)

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:19 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

12.6.2025 Geestelijke Gaven Deel 1 (NEW PRINT BOEK)

Nu voelt u hun geweld echter anders, ze verbreken uw eigen bescherming en trachten bezit te nemen van uw bewustzijn, waarin u kunt oplossen. Heel veel menschen hebben hun occulten tol moeten betalen, deze gevoeligen begrepen niet waarvoor ze zich openden, met het gevolg, dat sommigen het dagbewuste-ik verloren en de krankzinnigheid hadden te aanvaarden. Indien uw leven niet volkomen afgesloten is voor dit astrale gevaar en gij uw eigen bescherming niet bezit, is het eenvoudige schrijven onder inspiratie door onze wereld uw ondergang.
Aan deze zijde hebben wij de wetten leeren kennen en de graden voor het gevoelsleven, waarin u als stoffelijk mensch leeft. Wij weten, dat de eerste twee graden voor de inspiratie dierlijk gemeen zijn tegenover de geestelijke communicatie, en dit is bewezen, doordat er tal van menschen zelfs in hun eigen leven bezweken en men hen moest opsluiten. Niet alleen dat het bewust

zoekende type bezwijkt in deze graden, zelfs de onbewuste
ziel, de niets vermoedende mensch, die van occultisme niets
weet, bezwijkt, omdat deze gevoelsgraden nog geen weerstand
bezitten. Het staat echter vast, dat al deze menschen zichzelf los
hebben gemaakt van de voordierlijke, dierlijke en grofstoffelijke
graden en thans in een hooger stadium zijn gekomen, waarvan
ze zich de wetten moeten eigen maken.
Is eenmaal het contact met de astrale wereld tot stand gekomen
en heeft het lagere individu uw leven opgetrokken, dan is het
vrijkomen ervan ongelooflijk moeilijk, omdat die geest met uw
leven tot eenheid gekomen is. In korten tijd groeien deze lagere
geesten met u tot één toestand tezamen, zóó hecht en natuurlijk,
dat ge er niets tegen in te brengen hebt en geen psycholoog is in
staat u er van te verlossen. Psychopathen worden het, ge kent hen
wel op aarde, die menschen, die soms ineens wartaal spreken,
zich anders voelen dan voorheen en vreeselijke allures blij ken te
bezitten en anderen weer, die aan hoogmoedswaanzin of godsdienstwaanzin
lijden, en al die menschen, die,zich den bewusten
gevoelsgraad nog eigen moeten maken, doch thans worden aangevallen
door het lagere bewustzijn, de spiritistische spotgeesten.
Deze kwaadaardige kern leeft in de ruimte en ook op aarde en
134
zoekt naar het gevoelsleven, dat op haar afstemming heeft en
dan door het aardsche leven opnieuw beleefd kan worden.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:25 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Nu
moet uw wil hen overheerschen, u moet al deze gevaren kunnen
weerstaan. Ge moet uzelf kunnen blijven in duizenden
occulte problemen, wil een geest van het licht tot u komen om
door u te schrijven. Hij ziet uw bewustzijn en weet nu of ge
bezwijken zult. In dat geval is hij niet tot schrijven in staat
en begint er niet aan.
Gevoelige, naar geestelijk contact verlangende menschen, stellen
zich voor onze wereld open, doch vroeg of laat bezwijken
bijna allen, omdat ze de astrale wetten en graden voor de geestelijke
gaven niet kennen. Anderen, die van de geestelijke communicatie
niets willen weten, zijn toch bezweken, doordat zij
onder invloed van duistere machten staan, en beleven eenzelfden

toestand als het bewuste, onder inspiratie schrijvende medium; ook de demonen putten uit het onderbewustzijn en wringen zich in dat gevoelsleven. Dit is ook de reden, waarom die zieken zoo hardnekkig bewaakt worden en hun ziekten bijna niet door uw dokter te overwinnen zijn; het onderbewustzijn kan niet genezen worden! Het vorige leven is meestal schuld aan dezen ondergang, aan al deze ellende. Omdat het oorzaak en gevolg van u als mensch tijdens het stoffelijke leven beleefd wordt, krijgt het onbewuste, dierlijke leven de mogelijkheid om zich met het hoogerstaande leven te verbinden.

Wat in dagbewustzijn
voor hen niet te beleven valt, zoeken deze lagere levensgraden in het onderbewustzijn op, zoodat zij ook daarmede tot volkomen eenheid komen.

Splits deze zielen eens, maak het aardsche
leven eens los van het astrale overheerschende gevoelsleven en u bent een groot genezer.

Uw dokter en uw psycholoog staan
echter machteloos, want dit is de allermoeilijkste levensgraad om te overwinnen op aarde. De ziel is onbewust en kan aan dit zieleleven geen bewustzijn geven. Dat is niet mogelijk, want de wetten van God moeten beleefd worden of elkeen kocht zich wat gevoel en werd tevens kunstenaar en het leven op aarde en in de ruimte zou een groote chaos zijn. Op aarde is dat nog zoo, in de ruimte niet, want Gods schepping is Goddelijk volkomen.
135

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:32 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Dat vele menschen in hun dagbewustzijn geen diepte bezitten, wil nog niet zeggen, dat ook het onderbewustzijn die niet heeft, want u ziet nu wat er zooal mogelijk is. Hierin leeft de gevoeligheid voor ons contact, het schrijven onder inspiratie. Zoo

diep gaat dit doodeenvoudige ontvangen van enkele woorden,
die soms niets beteekenen en toch 'n dergelijke ellende kunnen
vertegenwoordigen. De krankzinnigheid is ermede gemoeid!
Maar de psychische trance schakelt al deze gevaren volkomen
uit. Het gevoelsleven staat nu voor de hoogere graden open, die
tot de sferen van licht behooren en de eerste vier sferen zijn,
waarvan ik u de werelden verklaarde. Dat medium is in handen
van een meester.

Jeff Thu, Jun 12, 6:37 PM (6 hours ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, r
edactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Het gegeven schrift is nu bovennatuurlijk en
kan zelfs vanuit de hoogste hemelen naar de aarde worden gebracht;
hiertoe is het instrument in staat, omdat het zich over
heeft gegeven aan een hoogere macht. En dat bewustzijn is cosmisch
diep, heeft de wetten van God leeren kennen en zal thans
een taak op aarde volbrengen. Nu overheerscht Gene Zijde dit
leven, doch zorgt voor de totstandkoming van deze communicatie.
Wanneer dit schrijven een aanvang neemt is uw bewustzijn
voor vijf en zeventig procent uitgeschakeld, omdat u zelf vijf
en twintig noodig heeft om uw lichaam te voeden en in werking
te houden. Door uw organisme wordt er nu geschreven, maar
u bent nog altijd één met uw kleed en blijft op kracht, omdat
wij eigenlijk buiten uw aardsche verbinding staan. Toch moeten
wij al die stoffelijke stelsels van u overnemen en beheerschen,
erdoor werken; we denken en we voelen door uw organisme en
leggen vast wat wij aan u willen doorgeven. In dezen toestand
komen we tot groote hoogten en kunnen nu alles bereiken.
En om medium te kunnen zijn moet u eenvoudig leven, zelfs
uw voedsel kan ons storen. Willen wij tot grote hoogte komen,
dan is voor vele media dierlijk voedsel afbrekend, omdat het
andere invloeden uit den eigen levensgraad aantrekt. Maar ook
zijn er media die juist krachtig voedsel behoeven, omdat het
zenuwstelsel enorm veel werk moet verl richten en er steeds een lichamelijke
reserve aanwezig moet zijn. Wil het medium zich
136
staande houden voor het alles-overheerschende astrale voedsel,
dat wijsheid is, dan moet het organisme deze ongelooflijke bebezieling
kunnen verwerken, of vroeg of laat komt het instorten
toch en gaat een dergelijk instrument voor ons verloren.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:39 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Het
zenuwstelsel is daarom essentieel, het is uw stoffelijke ondergrond
voor de geestelijke gaven en het werk dat verricht wordt.
Media, die het hoogste ontvangen, wat voor onze wereld beleefd
kan worden, moeten op volle kracht blijven, of wij kunnen deze
enorme bezieling in dat stadium niet blijven toepassen. Het normale
evenwicht voor het organisme mogen wij niet overschrijden,
want dit kan dan ontzettende gevolgen hebben.
Dierlijk voedsel heeft géén beteekenis meer, indien het medium
volkomen in onze handen is, wij vangen dan de stoffelijke stoornissen
voor het medium op.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:42 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Wie echter onder deze graden werk
verricht, heeft het moeilijker, omdat de uitstraling van het voedsel
niet te overwinnen is, maar toch voorkomen moet worden, of
het medium schept voor zichzelf de eene ellende na de andere.
Het Oostersche medium leeft daarom vegetarisch en dit moet
hij voor zijn studie wel doen, want het dierlijk voedsel belemmert
hem in het beleven van de occulte wetten. Een Jogi en
Ingewijde volgen dezen weg, magiërs en fakirs trekken er zich
soms weinig van aan, hoewel de goede fakir, de wetenschappelijk
bewuste, zichzelf niet durft besmetten, omdat dit voedsel
voor hem noodlottig kan zijn. Zij hebben al deze wetten zelf te
overwinnen, wij doen dat voor het medium, omdat Gene Zijde
het instrument vertegenwoordigen moet. De Oosterling beleeft

zelf, het medium in onze handen kan slechts ontvangen en geeft zich in alles aan zijn meester over.
Voor de psychische verschijnselen is dierlijk voedsel fataal, de physische vragen om kracht en lichamelijke bewustwording.
Nu wordt het organisme van de levensfluïde ontdaan, wat krachtverlies beteekent. Die kracht moet door stevig voedsel het evenwicht herstellen of de stoffelijke inzinking volgt.
Ieder mensch staat eigenlijk voor geestelijke inwerking, voor laag en hoog open, en er zijn altijd karaktereigenschappen in u die op onze wereld afstemming hebben en het astrale wezen aan137 trekken. Als Westersch bewustzijn kunt ge al deze stoornissen niet overheerschen, want uw leven is gesplitst. De Oosterling heeft er een studie van gemaakt en hij tracht haar te overwinnen, wanneer hij echter niets bereikt, overwinnen zij hem.
Wil Gene Zijde door het Westersche gevoelsleven werken, dan mag het medium zich in niets voelen, niets zijn of beteekenen.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:47 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

U als medium bezit alléén het gevoel waaruit wij putten en waardoor we werken. Als ge u geheel kunt overgeven, staan de astrale werelden voor u open. Maar één op duizenden bereikt iets, duizenden menschen verongelukken door de astrale wetten, doordat ze onder dien ruimtelijken last bezwijken.
Jaren gaan er voorbij, voordat het medium gereed is ons schrijven te kunnen ontvangen. We voorkomen thans, dat de demonen bezit nemen van dit leven. Het medium moet zich voor ons in al zijn denken en voelen openmaken; willen wij dat leven bespelen, zijn wij dag en nacht met dit instrument in verbinding.
Eén op duizenden — zei ik u — bereikt het bovennatuurlijke, de rest bezwijkt. Ook nu gaat dit leven in handen van het kwaad over en staan wij machteloos. Die wezens verlangen het leven leeg te zuigen en dat doen ze'op hun eigen duivelsche wijze.
Ze komen tot dit leven en spreken over God en het geloof, ze vertoonen lichtende kruizen als zij het noodig achten, opdat ge geen wantrouwen zult hebben, of uw belangstelling verzwakt. Doch intussen gaan ze verder en treden uw verlangens binnen, ze willen gekoesterd worden door uw liefde, waarna het éénzijn volgt. Ze krijgen alleen door ü verbinding, uw eigen verlangens

roepen hen tot u en dan vinden ze tegelijk hun honger en levensdorst gelescht, maar nu beleeft ge hun smachtend verlangen, waarvoor uw organisme dan dienen moet! Ook zij dalen in u af, gaan door uw gedachtenleven heen, smelten met u tezamen tot één gevoelsgraad en hebben u dan overwonnen. Tot in de diepste weefsels van uw ziele-leven en uw stoffelijk-zijn besmetten ze u door hun dierlijken wellust, ze nestelen zich in uw aura, ze slapen rustig in, om met u te ontwaken en op te staan en te genieten van uw dronk, uw eten, uw dagelijksch licht, kortom van alles, waartoe uw bloedzuigers geen kracht bezitten.
138
Het medium, dat voor het hoogste moet dienen, en als vanzelfsprekend voor deze taak geboren is, kan deze ellende niet beleven, omdat de meester van dit medium altijd het instrument in zijn leven opgetrokken houdt. Doordat het medium voortdurend dit hoogere bewustzijn beleven kan, heeft een demon geen schijn van kans.
Maar de mensch, die zijn geliefde verloren heeft, alleen is achter gebleven, lijdende is door het vreeselijke verlangen naar die verloren liefde, naar hartelijkheid en het begrijpen, stelt zich maar al te graag voor de astrale wereld open. Als er sensitiviteit aanwezig is en het schrijven geprobeerd wordt, staat dit leven voor al deze narigheden. Deze mensch wil weten hoe de geliefden het maken, doch dit wordt hem noodlottig.
Er zijn ook hierin weer graden aanwezig, gevoeligen en ongevoeligen beleven hetzelfde schrijven. De één beleeft narigheid, de ander denkt, dat alles vanzelf gaat en voelt niets van al die stoornissen. Maar deze menschen bezitten de sensitiviteit niet, door hen kan geen astrale gedachte komen, deze gevoelsgraad is nog te grof om de ijle gedachten en gevoelens te kunnen opvangen. De gevoeligen beleven juist al die narigheid. Zij niets!

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:50 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Ik verzeker u thans, dat deze zich medium voelende menschen geen waarachtig contact kunnen beleven, omdat ze door onze wereld niet te bereiken zijn. Ze missen nu datgene, waardoor wij schrijven, doch de anderen gaan er door kapot.
Nu die levens voor Gene Zijde openstaan, ze door Christus zoover

gekomen zijn, het Heilige Evangelie tot hun leven heeft gesproken,
zoeken al die menschen naar het eeuwigdurende contact
en willen zich door de geestelijke gaven van het stoffelijke
leven losmaken. Is er contact, dan komen ze tusschen leven en
dood, waarvan ze nu de occulte wetten moeten beleven èn er
zich in staande moeten houden, zoo zehet krankzinnigengesticht
willen ontloopen. Wie aan deze zijde tot het onbewuste soort
behoort, tot hen die nog moeten ontwaken, maar die naar deze
stoffelijke eenheid zoeken komt op deze sensitiviteit af en trekken
hen in het eigen leven op, waardoor hun slachtoffers voor
de geestelijke krankzinnigheid staan. Ik zei u, uw krankzinnigengestichten zijn vol
van deze menschen. Maar wat'voor u op
aarde ziekte is en beteekent, is voor onze wereld geestelijke
sensitiviteit. Wat ge bij u krankzinnigheid noemt, is voor onze
wereld het éénzijn van den astralen en den stoffelijken geest,
van twee persoonlijkheden, die tot het ziele-leven behooren,
doordat beiden eeuwigdurend zijn.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:53 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Nu overheerscht echter het
astrale leven, met het gevolg dat de aardsche ziel een gevangene
in het eigen organisme is.
Ga in uzelf na of er gevoelens in u zijn, die op het lagere afstemming
vinden en voorkom dan al deze astrale moeilijkheden
voor u zelf. Zet u niet neer om schrift te ontvangen,
want het kan uw eigen ongeluk beteekenen. Leeft u in het
nietige, een gering gevoel voor hartstocht, wees er van verzekerd,
dat dit al den wellust tot zich trekt, indien u eenmaal met
deze wereld in verbinding gekomen bent. En die kracht als hartstocht
zal uw innerlijk leven verteren, u leegzuigen, want ge
bezit geen eigen bescherming!

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:54 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Voor deze graden van het gevoelsleven staat het krankzinnigengesticht open, ze staan toe, dat men hen van de aardsche banden bevrijd.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 6:57 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

En het verlangen hiernaar bezitten al deze menschen.
omdat hun geliefden heengingen.
Hier volgt daarvan een voorbeeld uit de werkelijkheid.
Een broeder aan deze zijde kwam mijn hulp inroepen, want hij
zag zich op de aarde voor een groot probleem geplaatst. Hij vertelde
mij, dat zijn dochter door duistere krachten werd beïnvloed
en reeds in die handen was overgegaan. Ze zou bezwijken,
indien haar geen geestelijke hulp geboden werd. Deze ziel wilde
met haar vader in verbinding komen door het mediamieke
schrift, maar ze bezat geen voldoende zelfbescherming. Ze
voelde zich er toe in staat en had zich nu neergezet, maar
door haar schreef een demon. En haar vader stond machteloos,
hij kon haar niet helpen. Om haar in zijn leven op te trekken
bezat zij niet voldoende kracht, zoodat het krankzinnigengesticht
voor haar openstond.
Tezamen gingen wij tot haar en ik zag, hoe haar toestand was.
Haar zuster zocht het in het teekenen en ook zij zou in handen
140

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 7:03 PM (5 hours ago)
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

gekomen zijn van het kwaad, indien ze deze gevoeligheid had
gekend, maar ze was niet te bereiken. In haar bewustzijn was
deze eigen bescherming aanwezig en ze beleefde nu niets.
De eerste verlangde om met haar vader in contact te komen,
kreeg schrijven uit deze wereld en dacht nu, dat dit van haar
vader afkomstig was. Een duister wezen had echter bezit genomen
van haar innerlijk leven en wilde haar overheerschen.
Toen we binnentraden ontving ze juist schrift. Haar leven stond
voor deze zijde open. Wat denkt u van dit versje, dat ze ontving?
„Zweef, zweef als ik
Zie als ik
Zie mij en gij hebt uw leven in handen
Maar vraag het uw God.”
Dit droevig geschreven woord werd haar gegeven en is astraal
zuiver, doch een krankzinnige schonk het haar. Dit brein is verward,
is los van iedere mcnschelijke instelling, van denkvermogen
en stoffelijk voelen, dit bewustzijn is slechts volkomen
gereed om het aardsche bewustzijn te vernietigen en waanzinnig
te maken. Dit kind van vijf en veertig jaren vroeg niet naar de
beteekenis van het gekregene, ze vond het prachtig, want het
kwam niet uit haar zelf. Zij dacht: In dat leven is alles mogelijk,
vader heeft dichten geleerd, vader is in dat leven ontwaakt!
Want op de aarde had haar vader geen begrip van al dezezaken.
Deze demon kón zweven. Ook wij zweven naar de aarde terug
om te dienen en doen dat door de kracht van onze ontwikkelde
concentratie en onze sterken wil. We zweven door de stoffelijke
ruimte, want wij hebben ons die graden van bewustzijn
eigen gemaakt. Een demon kan dat als wij, maar hij leeft in
een duisternis. Wij zien door alle stof heen, kunnen ons op uw
eigen stoffelijk licht instellen en nemen het waar, wat een duistere
geest weer niet kan. En het contact met de aarde komt nu
door uzelf tot stand.
Zie mij en gij hebt mij in uw leven — dit had de demon moeten
neerschrijven, — maar hiertoe kwam het niet! Aan God behoefde
ze dit niet te vragen. Maar voor dezen duisteren persoon
was deze vaan als het lichtende kruis, dat hij haar voorhield
141
om ernaar te kijken.

Jeff Thu, Jun 12, 7:08 PM (5 hours ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, r
edactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

Het woord God verandert ineens alles voor
deze goedgeloovigen, maar ze vallen er meteen door in de
narigheid.
Maanden lang schreef ze reeds door dit monster, doch nu al
tallooze malen op een dag. Op de ongelooflijkste tijden zette ze
zich neer om schrift te ontvangen. Door een drang van binnenuit
dwong ze zichzelf in die richting en gaf zich dan volkomen
over. Den demon ging het erom, haar geheel in zijn macht te
krijgen, haar in zijn leven op te trekken en zich dan aan haar
bewustzijn en aardsche leven te goed te doen. Zijn dierlijke verlangens
wilde hij ten koste van alles uitleven.
Het in bezit nemen van haar lukte hem volkomen, omdat er in
haar eigenschappen leefden, die zijn leven raaktenen daarop afstemming
hadden gekregen door dit aanzitten. Haar verlangen
naar liefde, dat niet beantwoord was, dreef haar in de armen
van deze astrale persoonlijkheid en in dien toestand. Nu zij zich
had opengesteld moest ze de gevolgen aanvaarden. Ze kende
zichzelf niet en nog minder de astrale-occulte wetten en dit werd
haar ongeluk.
Het beestmensch schreef:
„Beter te bidden
Dan onmachtig te zijn.
Waar is het einde
Jezus mijn
Liefde overwint”.
Ze vond het geweldig. Ze had geen begrip van dezen nonsens,
het besef ervoor was in haar nog niet ontwaakt, anders was zij
onmiddellijk opgehouden, indien ze er nog toe in staat zou zijn
geweest, want haar wil was reeds uitgeschakeld. Maar deze
nietsbeteekenende gezegden voerden haar naar den waanzin.
Er volgde:
„Als wij eenzijn, los van de aarde
Want ik zie in uw leven
Waakt God”.
Ik las in het leven van dezen demon en kon vaststellen wat de
eigenlijke bedoeling was. Het meisje las het schrift hardop,
142
dacht het te begrijpen en vond het alweer prachtig, wonderlijk
diep. En haar zuster dacht: Er zit wel iets in, dat kan wat worden,
alle ontwikkeling is moeilijk. Zij zou dan ook verdergaan,

maar ze gaf zich erdoor aan haar eigen ongeluk over. Soms stelde ze haar vader vragen en wilde dan weten, hoe hij aan die leuke gezegden kwam. En dan maakte de demon haar maar wat wijs, of ze schreef zelf wat neer door de zachte innerlijke aanraking, die toch stuwend op haar denken en voelen inwerkte.
Maar de demon ging zijn eigen weg en zoog haar lagzaamaan leeg, hij genoot met haar het aardsche leven en zou spoedig zoover zijn, dat hij bewust stoffelijk kon optreden. Steeds dieper daalde hij in haar leven af, gaf zoo nu en dan gehoor aan haar verlangen om iets van haar vader te hooren, maar genoot intusschen zijn eigen pret, genoot van de warmte en de stoffelijke koestering en vooral van haar verlangende liefde, wat voor hem het eigenlijke beleven werd. Hij leefde geheel in haar leven, maakte wandelingen met haar door de natuur, at en dronk en ging met haar slapen, wat nog altijd astraal geschiedde, maar stoffelijk bewustzijn zou ontvangen. Geen seconde voelde ze zich meer alleen, maar ze vond dit heerlijk, in de wetenschap dat haar vader haar beschermgeest was.
Doch een geest van het licht schrijft niet iedere seconde van uw dag, gaat niet op uw verlangens in of ons leven zou stil staan, dat niet alléén, maar het is tè overvloedig. Voor deze communicatie is een vastgestelde tijd noodzakelijk. Eén-, hoogstens twee maal in de week te schrijven is voldoende, daarna moet gij volkomen uw eigen leven beleven, zoodat ge u kunt los maken van elke astrale gedachte of u wórdt geleefd. Wanneer ge voelt, dat er een drang in u leeft, die u telkens aanspoort om te gaan neerzitten, dan hebt u met duistere krachten te maken. U bent bezig om krankzinnig te worden óf een astrale persoonlijkheid heeft u in zijn leven opgetrokken en u reeds onder zijn duistere macht gesteld. De meeste van deze menschen, die mediamiek willen zijn, bezitten niet eens het vereiste contact en schrijven zélf. De gevoeligen echter gaan er door te gronde.
Meestal seanceeren de anderen zélf, want die menschen beleven

Meestal seanceeren de anderen zélf, want die menschen beleven
143
niets, kennen dit gevaar niet, maar hebben toch, naar ze zeggen, elk oogenblik van de dag contact met hun meester, hun beschermengel of geestelijken dokter, die hun raad geeft voor alle zaken en kwaaltjes.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 12, 7:09 PM (5 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, persdienst, tulsi.gabbard, d.yesilgoz, loo, altarry

zo denken personeel in gekkehuizen dus

Expand all
Print all
In new window

12.6.2025 Jeus moeder chrisje not real dutch its inside land of holland

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 10:07 PM (2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

12.6.2025 Jeus moeder chrisje not real dutch its inside land of holland

Kan Trui nu geen cent schelen, ook al zit zij dag in dag uit je moeder op haar ziel en zaligheid, jij verliest het!
Van nu af aan splitst hij zich, het werk op de fabriek kan hij blindelings en er is geen accoord meer te beleven, hij blijft thans ingesteld op het huis, op Crisje en z'n gevoelens. Op 'n avond rent hij op het voetbalveld en voelt plotseling iets, dat hem regelrecht naar Crisje stuurt. Dacht ik het niet? Zo juist is Hendrik Wageman ook gekomen. Crisje vraagt al:
„Moje nie't voetballe, Jeus?"
„Néé" ... komt er wat streng en hard ... „Ik het now niks te voetballe."
Hij zit weer tussen twee mensen die elkaar iets willen vertellen, maar door zijn aanwezigheid niet kunnen. Hij wil, en dat is het, voor zijn leven: dat — gekoer — niet horen. Indien Crisje hem zou vertellen en dat zal nog wel gebeuren ook, dat zij opnieuw aan het menselijke-gekoer zou beginnen, beleeft ze, dat hij haar midden in haar gezicht uitlacht. Want dat is het toch? En hij ziet het, hij zit er zelf bij, Hendrik Wageman begint waarachtig

te koeren. Maar dat lijkt op niks, ziet hij ook, het is het gekoer van ’n doodgewone duif, van zo’n stel heb je er voor dertig cent, weet moeder dat niet? Maar het is het voorgevecht voor Crisje en dan vliegen de duiven de ruimte in. Néé, dat is geen tuimelaar. Moeder is ’n pauwstaart, die man daar is geen kropper, ’n kropper is heel iets anders. Een kropper maakt zich druk, die koert ook anders, die rolt met z’n staart over de grond en die zit er boven op, maar deze duif wroemelt met z’n handen en doet net of hij gekortwiekt is. Ellendig is het! Hij moet er niet aan denken, maar dat er dit van komt, ziet hij, of moeder zou de man nooit in huis halen, nimmer goed kunnen vinden, dat hij plaats nam op de stoel van zijn vader. Ga je er nog niet af? Wat doe je op de stoel van mijn vader? Ga die hoek uit, dat is mijn plaats. Snap je moeder nu?
Crisje ziet hem soms glimlachen, maar ze weet niet waarom hij dat doet. Nu zij een andere duif binnen laat, is de wereld, dat spreekt toch vanzelf, die hij met haar alleen bezat, tot aan de lippen gesloten. Maar hij lacht om de onschuldige fratsen van
268
die man daar. Mijn lieve hemel nog aan toe, is dat koeren? Zie je dan niet wie daar naast je zit? Hij zou Crisje in zijn armen nemen en haar dood drukken. Maar probeer het is? Hij verkruimelt ’n stukje brood en smijt de kruimels over de tafel. Hij zegt: hier, eet iets, gekke duif die je bent. Doe iets, handel toch of maak dat je weg komt. Intussen zit z’n bloed in de war.
Z’n hersens werken echter op volle kracht, hij beleeft ’n echt menselijk drama. Wil moeder zich door zo’n doodgewone duif laten bekoeren? Je zou je ’n beroerte schrikken als het gebeurde.
Nu het te lang duurt, dit verkennen en dat verschrikkelijke zwijgen, dit geloer naar elkaar, het snijdende gevoel er tussen in, grijpt Hendrik Wageman in zijn zak en houdt hem iets voor.
„Hie’r, Jeus, heij ’n mark van mie’n. Koop maor wat veur ow eiges.”
Zacht kwam het er uit, maar die zachtheid wordt niet aanvaard, snel en krachtig reageert hij en smijt er uit, de man midden in z’n gezicht:
„Ik mot van ow gin mark hebbe.” Nu stijgt het bloed naar z’n hersens. Crisje reageert ook en gooit hem toe:
„Zég, leleke snotneus, wf giij wel is belééf wéése?”
Het menselijke gekoer is verstoord, de manduif is van het dak gevallen, hij begrijpt niet, dat Crisje tegen hem foetert. Maar ze krijgt haar zelfbeheersing terug als ze zegt:
„Aiij maor wèt, ik bun hie’r nog de baas.” Dat is net genoeg, Crisje. Hij weet het nu, de strijd is begonnen. Je slaat nu ’n groot gat in z’n ziel, donderend sloeg het z’n leven in elkaar. Jeus vliegt de deur uit. Hij vliegt het bos in, hij is ergens en nergens en wandelt, zonder er bij te denken, naar de plaats terug, waar hij eens de dag in ’n nacht zag veranderen en Golgotha tot zijn leven sprak.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff Thu, Jun 12, 10:09 PM (2 hours ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

Maar nu is hij daar alleen, niemand
ziet hem en van hoge inspiraties wil hij niets weten. Ze
hebben hem bedrogen! Casje, Fanny en José en de Lange, kunnen
doodvallen. Men heeft hem zoeven 'n pak slaag gegeven, zo
erg, zo smerig ook, dat je denkt, dat je eraan bezwijkt.
Het bloed loopt nu uit je ribben en dat door je eigen moeder.
Stort de wereld nog niet in? Mijn Onze Lieve Heer, Crisje, is
269
'n bedriegster'. Moeder liegt! Moeder heeft je verraden! Hoe
bestaat het, er is geen Onze Lieve Heer meer te zien, zoëven
heeft hij het zelf beleefd. Hij luistert, maar geen mus laat zich
horen. Dan kunnen ze allemaal verroesten, valt er en hij gooit
zich op de grond, maar belkt niet, dat zouden ze wel willen.
Even later valt hij daar in slaap. Hoe kan het, hij slaapt en
vergeet alles.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff Thu, Jun 12, 10:20 PM (2 hours ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

Crisje luistert, is hij nog niet thuis gekomen, het is drie uur.
Wat is er met haar Jeus gebeurd? Ze was zoëven boven en hij
was er nog niet. Angst overvalt haar, het is verschrikkelijk, onmenselijk
is het. Ook zij valt in slaap, maar hij wordt wakker
en rent het bos uit, regelrecht naar z'n bedje op zolder en slaapt
opnieuw in. Wanneer hij in de morgen beneden komt, staat de
koffie al klaar en begint Crisje, ze heeft hem iets te vertellen,
zij is hem verantwoording schuldig.
„Jeus, ik mot ow wat zegge. Ik bun ow verantwoording schuldig,

maor dat is in ’n paar woorde gezeid, wiij kunne der nie’t meer van komme! Ook hie’r zun wiij vast geloope, aiij dat maor wilt begrie’pe.”
Het is er uit. En hij reageert vlug en als Crisje hoort:
„Das allemaol goe’d en wel moe’der, maor dan hebbe wiij deze man nog nie’t neudig”... kan zij het weten, maar ze wil van aanvaarden niets horen. Jeus gaat verder:
„Wat hèt dèn man hie’r te zuuke, moe’der? Wat hèt dèn man met onze armoei uut te staon, moe’der? Niks, niks géét dèn aan hoe wiij motte scharrele en niks...” maar de rest slikt hij terug, Crisje weet precies wat hij bedoelt. En Johan en Bernard beletten hun thans om verder te praten en ook dat is verschrikkelijk, maar ze hebben dit te slikken, het is nu wachten tot van avond. Maar het laatste woord is nog niet gesproken en het allerlaatste dat duurt nog eventjes, doch dan stroomt het bloed uit z’n ribben weg en vallen er slachtoffers. En dan praten zij wellicht langs elkaar heen. Indien er geen ernstige dingen gebeuren, want dan valt er niets meer te praten. Maar het is mogelijk. Door één woord, één ondoordacht woord, pleegden mensen zelfmoord, vielen er doden, werden mensen uiteen ge-
270
rukt, werden mensen op brandstapels gelegd ook, door ’n ondoordacht woordje gingen er duizenden mensen kapot, door één handeling ook, werd liefde — haat en werd welwillendheid bewuste afbraak en werden man en vrouw beesten.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 10:21 PM (2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

Zo kan één woordje ’n mens verkeerd of ten goede bezielen.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 10:27 PM (2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

Of Jeus kan
haten? Dat zal ons de toekomst wel vertellen. Crisje kan dat
niet, heeft ze nooit gekund, maar het is erg, ongelooflijk is het,
het gaat hier om alles!
Gans deze dag denkt hij aan Crisje en Hendrik Wageman, maar
ook aan de Lange — zijn vader. Met Bernard en Johan kan hij
niet praten. Zij hebben geen band, geen innerlijk contact met
moeder, zij, dat weet hij beslist, leven thuis en zijn er eigenlijk
weer niet, althans wat die innerlijke gevoelens betreft. En vanzelfsprekend
rent hij na het werk huiswaarts om met Crisje te
kunnen praten en dit speelt zich tussen hun twee af. Crisje
begint:
„Buje kwaod op mie'n, Jeus?" Ze krijgt terug:
„Waorum zo'k kwaod op ow zun, moe'der?"
Ze gaat verder en zegt: „Begrie'p giij dan nie't, dat ons huusholde
achteruut geet?"
Fout is dat laatste, verkeerd. Zij mag nu niet meer van — óns
— praten. Dit zijn de gedachten van Crisje. Zij, hoe is het mogelijk,
praat nu zichzelf uit zijn leven weg. Zij moet afbrekend
praten, ver uit zijn buurt. En haar gepraat gooit thans muren
omver — muren, die door liefde werden opgetrokken, maar
die nu bewust worden afgebroken. Het allerliefste moet eventjes
weg, dat heeft nu geen betekenis meer, het moet bewust gebeuren
of je bereikt niet wat je wilt. En dat is het doorsnijden
van het menselijke hart, het hartje van Jeus. Iets afschrikwekkends
is het. Crisje weet het, ze voelt het ook, God bewaar me
toch, maar het moet! En dan staat hij ineens voor 'n schavot,
de bijl valt als Crisje zegt:
„Hendrik hèt mie'n gevraog of ik zie'n vrouw wil worre, Jeus."
Hij voelt zich gestoken, maar dat is het ook weer niet, het is
gans wat andes — bloed weglopen is heel iets anders, dit is
erger. Je ganse leven staat op stelten en je denkt, dat je had-
271
stikke blind wordt.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 12, 10:28 PM (2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

En dat is nóg niets, in vergelijking met dit
wat er thans in hem leeft. Zo gek, maar ook zo beroerd is het.
Hem ontvalt er:
„Wat? Wat zèg giij mie'n daor, moe'der?"... Maar hij heeft elk
woord duidelijk verstaan, want hij zegt nog: „Giij hèt dèn van
eiges in zie'n gezich uutgelache, wa,
(MOEDER)moe'der?"`??????????????????????????

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 12, 10:33 PM (2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

En nu hij ziet en moet voelen, dat Crisje die man niet uitgelachen
heeft — weet hij het niet meer en is het allerlaatste voor zijn
gevoelsleven, hij stikt, hij barst, hij zakt in elkaar en blijft toch
zichzelf, zo onmenselijk is het, omdat Crisje hem zegt:
„Néé, Jeus, ik het dèn nie't uutgelache, want wiij staon veur
armezurg!" En er volgt nog: „Wiij kunne der nie't meer van
komme! Ik wèt gin weg meer, Jeus. Ik wèt gin veur noch achteruut
meer, Jeus. Maor ik hèt nog niks gezeid"... komt er,
omdat ze ziet, dat hij als sneeuw voor de zon verandert, groen
en geel lijkt, z'n lichaam schokt en het licht uit z'n ogen verdwenen
is. Maar helpt dat nog, Crisje? Dan valt er over zijn
lippen:
„Das gadverdikke ook wat, moe'der. En mot ik téége dèn vader
zegge?"
„Dat kump van eiges, Jeus"... gaat Crisje tóch verder, waarna
ze krijgt:
„Dat zol dèn wel wille, wa? Dat kump van eiges? Maor dat
kump nooit, moe'der, nóóit! Aiij dat maor wèt, dat kump nooit.
Téége dèn zeg ik nooit vader." En dan krijgt Crisje nog: „Giij
nèmt dèn, moe'der, maor ik hold mie'n eiges. Ik hèt dan niks
meer te zegge."
Daar zit Crisje. Trui en Otto stappen binnen, hij smeert 'm
direct, hij wil die mensen niet zien. Hij loopt ze bijna onderste
boven en krijgt hij van Trui:
„Kü giij nie't uut ow ooge kie'ke, lééleke snotneus?"
„Wat zeg giij? Lééleke snotneus?"... Hij had haar heël^iets
anders willen zeggen, maar Otto is er ook en tegen die dikkerd
kan hij niet vechten. Maar Trui kan doodvallen en dat neemt ze
ook van zijn doen en laten over, doch dan is hij verdwenen.

Waar hij nu geweest is, hij weet het niet meer. Maar hij zat
272
boven op de Hunzeleberg, ging zo, uren lang door de bossen over Montferland terug. Heerlijk was het, zo midden in de nacht, de stilte hier laat je beven en kun je denken. En toen klauterde hij weer de trappen op, legde zich eventjes neer om te slapen, maar het ging niet. Vijf uur is het, hij stapt het bed uit en rent de Grintweg af, zonder koffie, hij wil niets meer eten, Crisje kan haar eten houden, hij wil van haar leven niets meer hebben. Alleen en verlaten slungelt hij over de Emmeriksche weg. Zó — netjes over de rails heen zonder er af te rollen, hij bekijkt de landerijen ook, trapt tegen 'n boom op, vloekt en scheldt wat, maar blijft alleen, totdat hij plotseling 'n gesmoes hoort naast zich, van 'n mens die ook naar Emmerik moet en net als hij, vroeg uit de veren is gekropen.

„Zoo, Jeus, goeie marge. Giij bunt ter vroeg uut, mo'k zegge."

„Goeie marge, Casje."

„Wat bü giij vroeg uut de véére, Jeus?"

„Wat zèg giij?"

„Ik vroe'g ow, waorum giij zoo vroe'g uut de véére bunt."

„O, wi giij dat wette? Ik dach dat giij alles wis van de minsche. Maor giij kunt mie'n nog meer vertelle. Kletse, dat kü giij. Maor dat hèk ow al is eerder gezeid. Dat van ow kui de kat wies make. Giij wet ter de balie van."

Casje reageert nu: „Zoo, das om zoo te zegge, zoo stom as 'n varke. Maor ik zal ow is wat andes vertelle. Ik hèt ow gezeid veur 'n tied terug, da'k met die menselijke zake niks te make wil hebbe, waordeur de minsche mekaar zwaore dinge motte vertelle en now is dat gans wat andes."

Hij denkt even na en dan vraagt hij Casje: „Is dat um de eerbied veur de minsche, Casje?"

„Jao, van eiges, ook dat, Jeus. Maor das nie't alles. Giij kunt ow 'n bende narigheid op ow scholders hale as giij ow wilt bemuuje met de zurge van andere minsche. Vandaag wille ze ow geleuve en dan kui ze alles zegge, maor marge dreië ze ow wie'sheid um en dan kui doodvalle. Ik ken dat al zoo lang, Jeus. Ik hèt mie'n kop al duuzed keer gestoote, maor now hèk ter ook zat van. Ik wil now met al die narigheid niks meer te make hebbe."

Jeus 11-18 273

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 12, 11:05 PM (1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

„Dan kan'k ow begrie'pe, Casje, giij hèt jao gelie'k, i'k zieje, dat veur mie'n eiges ook. Giij haalt ow de narigheid op ow hals en dan mot giij dat eiges drage, wa?"
„Zoo is het, Jeus, van eiges. Da's wa'k mein. Maor giij hèt jao niks gedronke en gegèète, Jeus."
„Wet giij dat? Ik bun der zoo uutgetrokke, Casje."
„Buje kwaod op ow moe'der?"
„Néé, op moe'der kan'k nie't kwaod worre, maor 't is gans wat andes."
„Dèn kéél is het, wa?"
„Jao, dèn is het. Wat zó giij now doe'n, Casje? Hoe zó giij hie'r in now handele?"
„Das te zegge — Jeus, nie't zoo gemakkelik um now 'n antwoord te gééve. Maor ik geleuf, dat 't de honger is, Jeus. De zurge zun 't en now wud alles andes."
„Ik wèt 't al, Casje. Van deze zake het giij gin verstand. Das gadverdikke ook wat. Wi giij mie'n now wies make, da'k dèn kéél um zie'n hals mot valle, da'k mot zegge, kom der maor in, hie'r is mie'n moe'der, slurp ze maor lééġ? Wiij hebbe goe'd veur moe'der gezurgd en giij mag alles van moe'der hebbe?" Da's jao um gek te worre!"
Casje grinnikt. Jeus hoort het en valt uit:
„Wf giij hie'r ook nog um grinnike? Begrie'p giij dan nie't, ossepoot dat giij zunt, dat dit zake zun tusse mie'n en mie'n moe'der? Daor wèt giij de balie van, aiij dat maor wet! En dach giij da'k tééġe dèn vader gin zegge? Dèn niks met mie'n te make hèt? As moe'der dèn nimt, Casje, vréét ik gin èrrappel meer! Dan wik verreke! En as dèn 't geld hèt veur de landpach, krig moe'der van mie'n gin cent meer." Het duurt even, Casje denkt en dat duurt te lang, Jeus vraagt al:
„Hie'r zit giij now, wa? Praatjes verkoope, dat kü giij, maor van dit hèt giij gin verstand."
Casje geeft hem nu: „Giij hèt 't jao knap te pakke, dat mók zegge."
„Zoo, dach giij dat. Maor wèt giij dan nie't, wie mie'n moe'der is? Ik dach, dat giij mie'n moe'der wel kende."
274

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 11:10 PM (1 hour ago)
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

„Heurt is, Jeus, dit zun zake,die mie'n nie't aangaon. Maor giij bunt nog 'n kind en dit zun zake van groote minsche! En ow moe'der mot veur 't huusholde zurge. Van eiges, giij wark ow te baste, maor as 't now nog nie't te verhelpe is? En wat now?"
Hij denkt. Casje heeft eigenlijk gelijk, maar is hier dan geen andere oplossing voor te vinden? Moet het nu juist 'n andere man zijn? Casje volgt hem en zegt:
„Andere minsche, Jeus, die ook in zukke narighèède zatte, begonne now te jatte. Maor toen zatte ze gauw in de gevangenis ook nog en konde ze uut miauwe. En hie'r, Jeus, is maor één meugelikheid. En as giij denk, da'k ter gin verstand van heb, moje eiges wette. Ow moe'der geet trouwe en zurgt now veür ow allemaol. En das alles!"
„Wi'k ow is wat zegge, Casje" ... foetert hij terug... „giij kunt naor de pomp loope met ow praatjes. Giij hèt lekker kletse. Giij wèt ter niks van, umdat giij der nie't met te make wilt hebbe en dat leid ter dik boave op ook! Giij vuult jao niks van mie'n eiges en van mie'n moe'der en hoe vul ik van mie'n moe'der hold, niks! Sootermieter maor op. Ik hèt niks aan ow, das gepraot tèège 'n duuvel! En mie'n huusholde kan doodvalle! Ik schei der uut!"
Casje reageert nu niet en 'n tijdlang smokst h'ij verder, maar voelt ook, dat Casje er nog steeds is. Dan vraagt hij opnieuw:
„Bü giij now aan 't denke geslage, Casje? Of kü giij der ook nie't meer wies uut worre?"
„Ik dach zóó, Jeus, en aan zoo vul andere dinge, maor ik kan der werkelik niks aan verandere. Ow vader nie't en gin minsch, dit zun umstandighèède, Jeus!"
Wanneer hij bijna in Emmerik is, merkt hij van Casje niets meer, maar nu hij aan hem denkt, hoort hij van verre tot zich komen:
„Mesjoer, Jeus. Ik hèt ow maor alléén gelaote, giij was toch veur ow eiges aan 't denke geslage. Daorum hè'k ow maor alleenig gelaote. Tot straks, giij heurt en zie't mie'n nog wel vandaag of marge. Wéés maor stark, Jeus, en denk ook aan ow moe'der."
Dit is net zat, denkt Casje. Meer is er nu niet nodig. Even later
275 •
stapt Jeus de poort binnen en loopt regelrecht naar het huisje waar ze koffie verkopen. Een tijd later staat Johan voor z'n neus met boterhammen van Crisje.
„Eét, Jeus, éét ow botterhamme op, doe't nie't zoo gek. Giij kunt ow wel te baste arge, maor dat hellep toch nie't. Ik mot weg!"
Die goeie Johan toch, denkt hij! Hij verscheurt het papier, tussen de boterham zit 'n klein briefje van Crisje. Hij leest:

„Buje kwaod op mie'n, Jeus? Aiij maor wèt, wiij zun hie'r vasgeloope. Ik doe't 't nie't veur mie'n eiges, maor veur de kindere, aiij dat maor wilt begrie'pe."
Hoe deze dagen om komen, hij weet het niet. Er heerst duisternis, alles is even rot! Wat gisteren nog bloeide, ligt vandaag te apegapen en is ruw uit de grond getrokken.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 11:14 PM (1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

Ze hebben hem een
been uitgerukt, maar dit was meer waard dan dat been van Bernard. Onze Lieve Heer, bestaat er niet! Vaders en moeders zijn leugenaars. Wat ze vandaag liefhebben trappen ze morgen, waar je zelf bij zit, voor je ogen kapot. Alles stinkt! Biechten doet hij nooit meer! Een kerk heeft niets te betekenen! En moeders, die de kruisweg bidden, zijn huichelaarsters. Ze menen het toch niet! Als je denkt dat je 'n moeder hebt, ben je ze kwijt ook! Wat liefde is, is 'n grote leugen. Ze liegen dat ze barsten! Als je denkt, dat je van je moeder mag houden, ben je krankzinnig! En tegen zo'n man moet je vader zeggen? Wat voor 'n gekke wereld is het toch? Is moeder werkelijk gek geworden? Zal wél! Hij heeft zich al die maanden voor niks uitgesloofd! En dat krijgt zo'n vreemde man voor niks? Hij kan het niet geloven. En toch, dezelfde avond zit Hendrik Wageman weer in de keuken en op de stoel van zijn vader. In zijn hoekje nog wel en Crisje vindt dat best? Mag dat? Zomaar mag dat? Ze kijken hem de deur uit. Ook al laat magere-hein zich hier niet zien, hij is er toch! De Lange zit er tussen en aan tafel, voelt hij, maar dat ziet moeder niet meer. Het ruikt hier naar lijkenlucht! En een kist is er nu niet bij, maar de mensen zou je doodhakken! De mensen zijn huichelaars, ze smijten je je eigen huis uit! Is moeder vader al vergeten en is moeder nét als tante Trui is? Dat kan toch niet? Heeft hij zich al die jaren in moeder vergist?
276

Jeff Thu, Jun 12, 11:16 PM (1 hour ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

Is dat in elkaar zakken van moeder aan het graf van vader maar 'n smoesje geweest? Bewust bedrog? Je zou 'n mens door die lijkenlucht halen om ze te tonen hoe het moet, maar dat is zijn moeder? Praatjesmakers, dat zijn de mensen!
Deze marteling duurt al weken voort.

Jeff Thu, Jun 12, 11:19 PM (1 hour ago)
post <j.f.post1986@gmail.com>
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

En dan moet het laatste
woord worden gesproken, het kan niet anders. Weer op 'n avond krijgt hij van Crisje te horen:
„Wiij gaon trouwe, Jeus!"
Crisje heeft het hem nu gezegd. Bewust, en toch rustigjes, rolden deze afgrijselijke woorden over haar lippen. Of haar hart vaneen scheurt, dat voelt hij niet. Dat is ja kletspraat! Dat bestaat nu niet meer, moeder houdt het met 'n ander? Gek wordt je, mijn hemel, wat zegt moeder daar toch? Hij kan niet meer kijken, z'n ogen zijn donker geworden. Er zit geen lichtje meer in en het is net alsof hij de kinkhoest en de mazelen opnieuw heeft gekregen, maar nu in z'n strot, z'n hartje ook. En weer is er geen bezwijken, dat het gekste is van alles. Sloes, valt er over z'n lippen... „da's alles! Meer is er nu niet meer nodig. Dit is het laatste woord!
„Sloes dan maor" ... hoort Crisje hem prevelen ... maar hij gooit haar 'n mes voor de voeten en hij laat haar lekker niet zien, dat er bloed aan kleeft, want dat zou ze wel willen. Z'n eigen bloed is het! Dat mes kwam regelrecht uit zijn hart en Crisje ziet het niet eens? Hij gunt het haar niet! Ze is zijn bloed niet eens waard! De varkes zouden er dankbaar voor zijn, Trui,

maar ’n mens niet! Tussen hen in staat één mens, en die mens krijgt, vliegt er door zijn hoofd, ziel en zaligheid, alles voor niks! Dit, wat zijn moeder is, waarvoor hij wil sterven, dat krijgt ’n ander zomaar voor niks! Stik dan toch! Barst gerust, ik steek geen vinger meer naar je uit! De droedels!
Nu duurt ’n dag ’n eeuwigheid, voelt hij en het leven heeft geen cent te betekenen. Dat van gisteren is er niet meer, dat is dood! Je gaat nooit van mij weg, hé, staat je nu uit te lachen, midden in je gezicht uit te jouwen. Liefde smijten de mensen voor de varkens en zij verloochenen zichzelf én Onze Lieve Heer! Ik had dat nooit moeten doen! Dat is het stomste wat ik in al die
277

Jeff
post
einde

Thu, Jun 12, 11:19 PM (1 hour ago)

Collapse all
Print all
In new window

12.6.2025 Tusschen leven en dood

Jeff
post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 12, 11:36 PM (1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

Vader Taiti riep haar.

Toen ging ik verder en naar mijn eigen vertrek. Ik wilde in mijn eigen leven terugzien en de liefde van Lyra en ons einde op aarde nogmaals beleven. In mijn kamer gekomen, zag ik Lyra en mijzelf. Mijn innerlijk werd door liefde verteerd en ik was de slaaf van mijn verlangens, doch ik vond het wonderbaarlijk.

In knielende houding lag ik voor haar en sprak tot haar. Ik luisterde nu naar mijn eigen verleden en ik hoorde mij zeggen: „Jeugd en ouderdom zijn in mij, Lyra, en je weet hoe dat mogelijk is. Wij beiden zijn wakker en bewust en hebben de waarachtige liefde leeren kennen. Uit al dat demonische is onze reine liefde geboren, ook al leven wij nog steeds in onze eigen duisternis. Je weet, dat wij uiteen gaan, maar dat wij elkander op aarde zullen terugzien, omdat wij tweelingzielen zijn.

Wat wij hier deden was verschrikkelijk, het was moord na moord beleven en niemand mag dooden. Wij hebben gedood, Lyra, voor onze liefde gedood en den dans van vernietiging beleefd. Om onze verlangens te bevredigen gingen anderen ten onder. De meesters zeggen mij, dat je mijn tweelingziel bent, dat je dus tot mij behoort, doch dat wij alles moeten goedmaken. Lens beleven wij een tijd en dan ben je eeuwigdurend bij mij. Maar je volgt nu je eigen weg en ik den mijne. Toch zien wij elkander terug. Het hoogere bewustzijn, dat nu in mij is, zal mijn taak in dat andere leven zijn. Nu reeds, lieve Lyra, ga ik in die wetten over en dat zullen wij beiden beleven. Je keert gelijk met mij weer op aarde terug en in dat leven zullen wij elkander reeds mogen zien. Onze zielen zijn één en hebben met de wetten verbinding. Door de wroeging die in mij is, lieve Lyra, zal ik leven en mijn haat overwinnen. Deze smart is echt, is heel natuurlijk en oprecht. In mij is leed en oprechte spijt van hetgeen ik heb gedaan.

Mijn hart breekt, maar mijn Moeder zal mij helpen, ik voel haar gebed, zij wil, dat ik hierin voortleef en het is tevens onze band voor het volgende leven.

Ik zal mijzelf vernietigen, Lyra, ook al mijn fouten die mij tegenhouden. Wij moeten dienen, Lyra. Aan mij is gegeven, om alle

J92

Tempels, waarin het licht verduisterd is, te vernietigen. Mijn vijand zal ik opnieuw ontmoeten, omdat hij nieuw leed en smart sticht, harten breekt, doch door de macht van zijn gaven. Ik zegen nu reeds het oogenblik van mijn bewustwording. Kan je voelen, dat er nu heilige ernst in mij is? Dat ik zal trachten om bewust te blijven? Dat wij tot één ziel zijn geschapen? Je ziel is één met mijn leven, Lyra, in alles zijn wij één.

De meesters willen dat ik hen volg. In het volgende leven zal mijn taak groot zijn, zooals mijn liefde voor jou. Nu zijn wij één, Lyra, in andere levens zullen anderen je toebehooren, doch ik leef in je, maar aan hen heb je goed te maken. Ben je gereed voor het gif, Lyra? Wat ons wacht, zal een kastijding zijn, doch het

beleven daarvan is onze ontwikkeling voor dat andere leven.
Weet, lieve Lyra, dat het allerlaatste en diepste leed in je komt.
Doch daarvoor ontvangen wij het hoogere bewustzijn. Het allerdiepste
leed leggen wij ons zelf op, maar het zal onze zielen doen
ontwaken en ons één-zijn bevorderen.
Ook Dectar is daar ingegaan en met hem Lécca. Zij waren één,
ook in den dood. Voel je deze stilte? Kun je mij volgen, nu het
leven een einde neemt? Heb je mij zoo lief, dat je gereed bent?
Is het „ja” bewust, Lyra? Wat zeg je? Hoor je Dectar schreien?
Hoor je die zwakke stem van je zuster? Ze zijn in leven, natuurlijk,
lieve Lyra, ze leven en moeten leven, maar daardoor zal hun
bewustzijn veranderen, het bewustzijn dat inniger is dan hun
één-zijn op aarde en het zal het dagbewustzijn omstralen.
Lieve Lyra, het dierlijke leven vreet ons hart stuk en wij blijven
zoolang bewust en één, totdat onze beenderen te voorschijn
komen, totdat we de naakte werkelijkheid ontvangen. En daarin
zijn nog meer pijnen, Lyra, weet dus, wat je doet. Ben je geleed?”
* » *
Een gif maakte een einde aan ons aardsche leven. Rustig namen
wij het in. Dan zag ik, dat wij naar ons eigen graf gingen en
ons daar neerlegden. Hand in hand, onze zielen één en verbonden.
Zoo gingen wij den dood in. Onze lichamen beleefden
193
hetzelfde proces en toch waren wij nog zoover van elkander
verwijderd. Langzaam naderde het oogenblik van sterven, en
het bewuste binnentreden in die andere wereld. Lyra sprak niet
meer, haar oogen verduisterden, doch gingen opnieuw weer
open en wij leefden nu in het andere leven.
Een dood door zelfmoord, rustig en bewust, om geestelijk hooger
en hooger te kunnen gaan, om verlangens te stillen, zielebrand
te blusschen en om de mystieke en magische wetten te leeren
kennen, doch vooral om goed te maken. De gevolgen daarvan
waren afgrijselijk.
Dectar hoorde een stem in zich spreken, wanneer hij een einde
aan zijn aardsche leven wilde maken. Nu begreep en kende ik
die stem en de gevoelens van mijn besten vriend.
„Ja, Dectar, de wormen hebben eens je lichaam opgevreten, doch
jij zelf beleefde dat afschuwelijke proces, dat alléén onbewustzijn
is en armoede beteekent. Ook wij, Dectar, wij beiden hebben
het beleefd. Met ons duizenden, en allen hebben daardoor niets
bereikt, wij deden alléén die kennis op, meer niet. Wij wilden
geestelijk bezit, geestelijke ontwikkeling en hadden het verlangen
om goed te willen maken. Doch op die wijze is het goedmaken
niet mogelijk. Wij hebben het verrottingsproces beleefd
en daardoor heel veel geleerd, beste Dectar, want voor een
tweede maal weigert je ziel, je kan het niet weer beleven.”
Toen ik dit had gevolgd, keerde ik naar Dectar’s cel terug. De
gedachten die thans tot mij kwamen, spoorden mij aan om geen
tijd te verliezen. Opnieuw stelde ik mij op Lécca in.
„Lécca, je bent op aarde. Waar je ook bent, je zult tot mij

komen.”
Ik bleef haar een tijdlang roepen en ik ging zien. Het was mij
nu reeds mogelijk, haar ziel te volgen. Ik wachtte nu een poos af
en voelde mij heel rustig.
„Ja, waarlijk, beste Dectar, zij is op aarde,” riep ik tot hem, „zij
leeft in een nieuw organisme en zelfs dicht in je eigen omgeving.
Je gevoelens zijn zuiver en natuurlijk, je liefde is echt en
zij zal tot mij komen.”
In zijn cel trok ik een magischen cirkel om mij heen. Hierin
194
moest ik nu blijven, omdat ik hel en duivel thans wakker maakte.
Toch zou Lécca tot mij komen, want ook in haar leefden deze
krachten, want eens was zij een priesteres. In dien tijd gebruikte
ik mijn gaven voor allerlei kwaad en vele duistere zaken meer,
nu echter voor het geluk van twee zielen. Mijn concentratie was
volkomen, ik bleef op haar ziel ingesteld en trok deze zoo gevaarlijke
wetten en krachten tot mij. De magische cirkel was
nu mijn eigen bescherming, anders zou men mij door de duisternis
sleuren en ik het speeltuig van de demonen worden. De
zwartekrachten lagen hieraan vast, doch ook de hoogere, die
tot heil van de menschheid konden worden gebruikt.
In mij was, hoe mij met hen te moeten verbinden. In die krachten
leefden al die wezens, doch ik zelf ging er in over. In dit
leven was ik daarin een meester, voor Dectar en anderen Vader
Taiti, die over al zijn kinderen waakte.
De duistere krachten drongen zich nu reeds aan mij op. Daardoor
zou de ziel, die hier Lécca heette en dezen naam droeg, tot
mij terugkeeren. Dan riep ik haar opnieuw: „Lécca je komt!
Vader Taiti roept, waar je ook bent, je komt! Treed uit, Lécca,
treed uit! Dectar is op aarde, hij is je trouw en heeft je innig lief.
Dectar wacht. Treed uit, Lécca! Gebruik je vleugelen en kom
tot mij!”
Intusschen legde ik een wolk van kracht om mij heen. Uit ervaring
wist ik, dat mijn voortdurende opmerkzaamheid werd
geëischt. Als mijn persoonlijkheid in deze krachten overging,
was ik verloren. Hierdoor hadden velen den dood gevonden,
want ik raakte de wetten der duisternis.
Opnieuw riep ik Lécca en herhaalde mijn roepen geruimen tijd,
ik volgde mijn concentratie en dwong haar uit te treden.
Lécca was een priesteres en de zuster van Lyra. Beiden kenden
de wetten en geen macht was er, die haar nu kon tegenhouden.
Wanneer haar ziel niet op aarde leefde, stond ook ik machteloos.
Doch leefde de ziel in een nieuw organisme en behoorde zij tot
de bewuste wereld, dan kwam zij tot mij en werd dit leven plotseling
in haar bewust. Alléén de wereld, waarin de ziel moest
wachten om geboren te worden, kon mijn concentreeren en veri95
binding ónmogelijk maken. Doch Lécca leefde op aarde.
Deze gedachten kwamen weer tot mij en werden mij toegezonden.
Wat volgde, begreep ik zooals het vorige: „Wat is magisch
en wat zijn de magische wetten? Het is de kennis van vorige

levens, het één-zijn daarin en het bewuste ondergaan en het beleven daarvan. Hoe is de werking?
Daarop volgt het ontwaken van het verleden. De ziel, als mensch, draagt al die krachten in zich, want er is niets verloren gegaan.
En nu wij weten, dat alles in leven blijft en ook de onuitgesproken gedachten en gevoelens werking beteekenen, kan de ziel zich daarmede verbinden en dit één-zijn is het beleven van de werkelijkheid, van gevoelens, die eens zijn beleefd.

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 11:39 PM (1 hour ago)
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

Als u weet, dat al
uw handelingen en gevoelens het bezit zijn uit het verleden en u daardoor in het dagbewustzijn leeft en beleeft, èn schept, èn ontvangt, èn handelt, ziet en hoort en dat die gevoelens uw geheele persoonlijkheid uitmaken, dan kunt gij aanvaarden, dat de ziel ook in het dagbewustzijn in het verleden leeft.
Is het u duidelijk, dat uw ziel in dit leven zich nog niets eigen maakte? Dat gij bezig zijt te bouwen, te scheppen en te dienen en dat gij daarin nog niets hebt verdiend? Welke zijn de nieuwe eigenschappen, die u zich in dit leven eigen maakte? Zoek in u zelf, daal in u zelf af, of „ga in" en zie goed en duidelijk, of dit zoo is en u zult aanvaarden, dat u en allen die op aarde zijn, in hun eigen verleden leven en uit dat verleden putten.
Is dit onnatuurlijk? Ga allereerst na, wie u bent en wat u thans bent geworden. Is daarin verandering gekomen? Wie gaf u als kind een volwassen bewustzijn? Kunt gij dat ontvangen? Vanwaar komt het zoo jong aan de eigenschappen, die toch het volwassen wezen toebehooren? Is het leven zoo eenvoudig? Gij kent de wetten, leg nu om u heen bescherming. Zijt gij u bewust, dat ook dit noodig is? Is het volle bewustzijn wakker, dan voelt u, dat dit u al deze kennis bracht, doch het is het verleden, het is dat, wat gij u in andere levens hebt eigen gemaakt.
Voelt u, dat dit leven waarin gij nu zijt, u het weten gaf? Lécca komt, omdat ook zij in haar eigen verleden leeft en omdat dit haar dagbewustzijn is. Want gij spreekt en denkt en voelt in en
196
uit het verleden. Er

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 11:41 PM (1 hour ago)
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

is dus alléén het „nu", dat is en dat blijft,
er is geen verleden, „het leven" is er en daarin zijt gij thans bewust.
Maar alleen van dat, wat uw eigen leven uitmaakt."

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 11:44 PM (1 hour ago)
to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

Al deze woorden waren stellig niet van mijzelf, ze werden mij gegeven. Doch ik vond het wonderlijk. Alles was duidelijk. Tot mij kwamen nu de gevoelens van slaap en die slaap behoorde bij Lécca. Haar ziel maakte zich van het stoffelijk organisme los en zij zou tot mij komen. Door hetgeen ik zooeven hoorde, was mijn verbinding veel eenvoudiger geworden. Reeds van verre zond zij mij haar gedachten. Lécca was onderweg. Nog een kort oogenblik en zij zou hier zijn. Door een licht en dicht waas omhuld naderde mij een verschijning.
„Lécca? Ben jij het Lécca? Dectar's tweelingziel?"
„Vader Taiti, hebt u mij geroepen?"
„Herken je mij, Lécca?"
„In mijn droomen zie ik u steeds voor mij. O, Vader Taiti, mijn meester, waarom hebt u mij geroepen? Weet u, waar ik leef en waar ik nu ben?"
„Het verheugt mij, Lécca, dat je mij herkent, dat het verleden bewust in je is en dat je de liefde voelt, die je ook hier bezat."
„O, Vader Taiti, hebt u mij daarvoor geroepen. Kunt u mij gelukkig maken? Ik heb hem zoo lief, in mij is alles bewust en ik leef daarin. Ik heb gebeden, heel veel offers gebracht en nu zal ik ontvangen? Weet u waar mijn ziel leeft? Waar is hij, die mij

door de Goden is gegeven? Is mij toegestaan hem te mogen zien?
O, ik weet het, Vader, ik zal zijn naam niet uitspreken, ook de
mijne is dood. Als ik aan hem denk, dan komt de stilte in mij
terug. Maar ook het verdriet en al zijn leed, dat ook in mij is.
O, zeg mij zijn naam, mag ik het weten?"
„Dectar is zijn naam, en de uwe?"
„Mijn Moeder noemde mij Myra. Als kind was mijn vorige naam
in mij aanwezig en ik vroeg mijn Moeder mij dien naam te geven.
Doch later kwam er steeds verdriet in mij en noemde zij mij
Myra. Noem mij Myra, Vader Taiti, en waar is Dectar? Waar is
mijn ziel en weet hij, dat ik naar hem verlang? Dat ik mijn liefde
tot hem zend? Is het bewustzijn in hem? In mij is de liefde en
197

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 12, 11:53 PM (56 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

daarin zal ik blijven voortleven."
„Hij zal tot je komen, Myra. Dectar komt, hij leeft en is bewust,
maar alleen in de liefde, al dat andere moet blijven slapen. Ik
zie, dat je Moeder bent, Myra, maar je bent niet gelukkig. Je
bent de zuster van den Pharao. Is mijn zien duidelijk, Myra?
Heeft men je moederschap bezoedeld? De Goden willen, dat je
Dectar ziet en ook Dectar's voelen en zien is duidelijk. Hij zegt,
dat je rijk bent en van hooge geboorte en hij is een nederig en
arm man, Myra."

„Heeft dat beteekenis, Vader?"
„Waarnaar je verlangt, Myra, zal je gegeven worden."
„Hoe zal ik u danken, Vader. Kunnen wij weer opnieuw één zijn,
Vader?"
„Ja, zeker, mijn kind. Je liefde verteert Dectar. Je leeft in hem,
Myra, en in de omgeving, waar hij nu is. Ik zie ook, hoe je leven
is en dat er geen geluk tot je kan komen, omdat Dectar je ziel is.
Je zal hem zien, Myra, maar je moet nog wachten. Waar wij zijn,

mag je nu nog niet weten, of je verlangens worden je te machtig.
Toch zal je mij en Dectar herkennen. Luister, lieve Myra,
naar hetgeen ik thans mag zien, ik zal het je mededeelen.
Wij beiden komen tot je. Ik pluk dan een witte bloem voor je
uit de ruimte, Myra, en dan eerst zal je mij herkennen als die
andere persoon. Ik leef in een ander gewaad, doch dan weet je,
dat Vader Taiti aanwezig is en in dat lichaam leeft. De bloem
is van Dectar, van je tweelingziel en dan zal je je ziel herkennen
aan den persoon, dien ik tot je breng. Is hetgeen ik zag en je zei
duidelijk, Myra?"
„Ja, Vader."
„Tusschen dit leven en dat waarin je nu bent, liggen eeuwen.
En toch is er geen verleden, Myra, ook mij werd het duidelijk.
Je bent nu wakker en bewust, doch de liefde stoort zich niet aan
eeuwen. Is de liefde niet in je aanwezig? Deze droom zal de
werkelijkheid tot je brengen, Myra.

Wacht af, ik zal je aan het hof herkennen als de zuster van den
Pharao. Hoe vreemd dit ook schijnt, wij zullen de werkelijkheid
ontvangen.
198

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:07 AM (42 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick

Straks zal je wakker worden, Myra, en je zal weten, waar je
bent geweest en dan toch denken, dat het slechts een droom was.
Doch ik vraag je, Myra, alles te vergeten en af te wachten. Ons
leven, dat van Dectar en mij, loopt gevaar. Daarna zal je de
„weide" zien. Dectar verlangt naar de weide en je zal de weide
herkennen. Dan weet je, mijn kind, dat een kroon geen geluk
beteekent. Goud en macht hebben geen beteekenis. Dat is in geen
vergelijking met deze liefde, dit geluk, dat eeuwigdurend is. De
Goden willen echter, dat wij dienen, doch te dienen is alleen

mogelijk, wanneer wij de ziel, die bij ons behoort, kunnen liefhebben.
Dectar gaf zichzelf. Hier leefde hij om te ontwaken en jij bent
hem trouw geweest en volgde hem. De wormen vraten je hart
stuk, de ontwikkeling als gevoel is je bezit, nu kan je alleen liefhebben.
En daarin te mogen leven, te zien en te mogen voelen
en één-zijn, lieve Myra, is het allerhoogste geluk, dat wij als
menschen op aarde kunnen ontvangen.
In Dectar's zieleleven leef je, in zijn hart groeit en bloeit je éénzijn.
Als dat in je bewust is, Myra, hoever ben je dan anderen
niet vooruit? Heeft goud dan beteekenis?
Als bewust in ons is het verlangen en de kennis van deze eeuwige
ruimte, wanneer het verleden het dagbewustzijn vult en het
kloppen van je hart opvoert, als de uitstraling van hem je geluk
brengt en de „Lotus" haar reine kracht tot je zendt, kan alléén
het volmaakte worden gevoeld, Myra, dat het „ingaan" in de
liefde beteekent.
Ja, mijn lieve Myra, je vraagt je af, waarom moet ik in die leegte
mijn leven volbrengen? Wat heeft het voor zin, als ik mijn volle
weten en voelen niet in het één-zijn mag beleven? Het doet je
pijn, Myra, maar ook in mij leven deze gevoelens, doch wij moeten
goedmaken. Iedere seconde is verloren tijd, iedere dag lijkt
je een eeuw en zoo gaat dit leven voorbij.
En thans, lieve Myra, nu je weet dat je ziel op aarde is? Hoe
zullen nu je verlangens zijn? Hoe zal je zijn, als Dectar voor je
staat? Zal er dan beheersching in je zijn? Hoe zal je zijn, lieve
Myra, als zijn oogen je aankijken en je voelt, dat hij voor je zal
199
o
neerknielen? Er kan niets anders dan dankbaarheid in je zijn,
hem te mogen zien.
Zal je niet onder dit geluk bezwijken? Als je hem ziet, zal je dan
je eigen taak op aarde niet vergeten? Zal je, lieve Myra, wanneer
je Dectar ziet en zijn hevig kloppend hart voelt, toch zooveel
zelfbeheersching bezitten, dat je broeder niets voelt? Vergeet
niet, hij is de Pharao en wij zijn dienaren. En het moet in je zijn,
Myra, of je vernietigt jezelf en het geluk van je kinderen. Zal
mijn kind gereed zijn?"
„Ja, Vader, ik zal gereed zijn en aanvaarden. Mag ik nu reeds
uw nieuwen naam weten?"
„Neen, Myra, nu nog niet, doch ook dat komt. Heeft Myra de
wetten vergeten? Niets mag je van ons weten, Myra, want de
wonderen, die zullen geschieden, vragen je beheersching. Ik zal
heel jong zijn, heel jong en toch oud. Ik bezit de groote vleugelen,
Myra, en de Pharao zal mij ontvangen en je zal een strijd
zien op leven en dood, doch wij zullen zegevieren, want er is
machtige hulp. Meer mag ik je niet zeggen. Maar wij moeten nu.
heengaan, Myra, voor de zon opkomt moet ik gereed zijn."
„Moet ik alles vergeten, Vader?"
„Denk aan een droom, Myra, doch zoek mij niet en wacht af.
Ga nu, mijn kind, keer terug naar je stofkleed."

„Weet u, waar mijn zuster Lyra is?”
„Neen, Myra, ik heb haar echter reeds ontmoet. Waar zij leeft,. zal ik ontvangen en dan is ook mijn geluk volkomen. Dag, Myra,. Dectar komt.”
Als een nevel loste zij voor mij op en ook ik voelde, dat ik moest heengaan. Hier had ik niets meer te beleven.
Toen ik mij weer op mijn tegenwoordig leven instelde, ging ik. waarnemen. Ik zag, dat slechts de fundamenten van den Tempel. waren overgebleven. Ik stond op een ruïne, in de eeuwen die voorbij waren gegaan, was dit gebouw ingestort. Hoe en waardoor kon ik duidelijk zien, de Goden wilden, dat het gebouw van den aardbodem verdween.
Een andere kracht wilde nu, dat ik heenging. Hetgeen ik thans had gezien, behoorde tot mijn taak. En wanneer ik alles had
200
beleefd, kon ik eerst aan mijn werken en gereedmaken beginnen.
Het gereedkomen en al die gebeurtenissen beteekende kracht en het bewustzijn van Vader Taiti.
Nu ik dit alles overdacht, kreeg ik weer nieuwe gedachten, die mij zeiden, hoe ik mijn weg moest vervolgen. Van verre werden mij die gevoelens toegezonden. Het wonderlijke daarvan was, dat mijn wegen werden geleid. Men wist van al deze gebeurtenissen af, een onfeilbare werking dreef mij daarheen. Ik was op weg naar Isis, daar zou ik nieuwe waarheden en geheimen leeren kennen. *En daarvan had mijn Moeder gesproken. Als de Goden met mij waren en het licht in mij was, zou ik alles mogen weten. En het licht had ik reeds ontvangen. Daarom versnelde ik mijn vaart door de ruimte en vloog Isis tegemoet. De kracht van mijn vleugelen en het snelle voortgaan kwam door de concentratie van mijzelf.*

Mijn Vader en Moeder.

Het licht, dat gevoel beteekende en in mij lag, wees mij nu den weg. Zoo ging ik verder, naderde Isis en betrad ik de tuinen van Ardaty. Het gevoel om af te dalen overheerschte al mijn andere gevoelens. Er waren tuinen, die daar beneden waren aangelegd en tot het geheimzinnige Isis behoorden. Dectar had ze mij getoond. Daarin stond een klein huisje, waarin Ardaty zijn kruiden kweekte. Lang bedacht ik mij niet en daalde in deze mystieke tuinen af. Dectar had mij hiervan verteld. In deze tuinen leefden de natuurschatten van Isis. De wonderbaarlijkste kruiden waren hier aanwezig, maar alleen de Hoogepriesters vertoefden in dit natuurlijke, doch helaas vergiftigde paradijs.
Ardaty kende al die kruiden, zijn meesterschap was in den geheelen omtrek bekend. Aan de plant, de geur en de soort, stelde hij de kracht van het natuurgif vast en daarin was hij onfeilbaar. Voor Ardaty was dit een natuurlijke begaafdheid. Zijn reukorganen waren in hoogsten graad ontwikkeld.
Op mijn tocht ontmoette ik schimmen en deze wezens behoorden tot Isis. Het waren zielen, menschelijke wezens, die hier eens

Collapse all
Print all
In new window

13.6.2025 Tusschen leven en dood

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

12:21 AM (28 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

„Gij hebt niet het recht, uw leven in vergelijking te brengen met het allerlaatste, gij pocht, gij zijt een dweeper.”
Ook nu was ik gereed en zei: „Is uw vloek niet de mijne?”
Nu liet hij mij op antwoord wachten. Na een oogenblik zei hij: „Gij zijt het kind van demonen.”
Ik bedacht mij geen oogenblik en antwoordde: „Wij zullen afwachten, opperpriester van Isis, wellicht behoort ook gij daartoe.”
Zijn gif was afschuwelijk en zijn zelfbeheersching had hij reeds verloren. Ik bleef rustig en wachtte af. Ik volgde hem echter in zijn voelen en denken. In gedachten keerde hij in het verleden terug, als wilde hij nieuwe krachten tot zich trekker. Ik bleef hem volgen, waar hij ook heenging en dat maakte hem opstandig. Hij begreep tevens, dat ik hem kon volgen en dat hij mijn concentratie niet kon vernietigen. In gedachten voerden wij thans een hevigen strijd, deze was nog afschuwelijker dan tusschen leven en dood. Hij voelde, dat ik hem bleef volgen en keerde in zijn eigen leven als opperpriester van Isis terug. Maar ik bleef naar hem kijken, en ik begreep, dat ik zou overwinnen.
Dan herstelde hij zich, het verleden sloot hij nu voor zichzelf af, doch als een onbeheerscht en wild dier schreeuwde hij mij toe, zoodatzijn geheele lichaam stond te trillen: „Gij kunt dit aan uw Koning herhalen, priester van Isis, ik ben uw opperpriester.”
Ik zei tot hem: „Ik heb echter de groote vleugelen.” Ik herstelde mij heel vlug en zei: „Als de zon tweemaal ondergegaan is en haar hoogste punt weer bereikt heeft, verwacht ik u voor de geestelijke proeven. Ook daarvoor ben ik gereed. Ik ben nog jeugdig, Vader van Isis, maar ik bezit de jeugd en den ouderdom, gij echter alleen den laatste. Ik groet u.”

Een vloek volgde mij, en ik keerde naar mijn eigen woning terug.
Daar kreeg ik verschillende aanwijzingen, hoe ik die zittingen
zou houden.
Op den vastgestelden tijd traden allen binnen. Een hoogwaardigheidsbekleeder
was er aanwezig en kreeg een plaats in de onmiddellijke
omgeving van Dectar en mijn stoffelijk organisme.
Ik legde mij neer en was weldra in trance. Nu leefde ik weer in
330

Virusvrij.www.avast.com

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> 12:24 AM (25 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

de ruimte en stelde mij op hen allen in. Dectar beleefde nu hèt
oogenblik van zijn leven en zijn groote en reine liefde kwam tot
mij, waarvoor ik hem zeer dankbaar was. Ik maakte mij één met
hem en zei: „Zal je mij in alles volgen, Dectar?"
Ik aanvaardde zijn gevoelens en volgde het vragen stellen van
den opperpriester. Zijn eerste vraag luidde:
„Waar leeft u op dit oogenblik, priester van Isis?"
„Ik leef tusschen „leven en dood" en zie duisternis."
„Ga dan in het licht over."
„Ik ben gereed, gij kunt vragen stellen."
„Bent u bewust?"
„Ik ben geheel mijzelf en kan u op aarde waarnemen."
„Hoe was heden uw maal?"
„Het bestond uit dadels en vruchtensap, doch de wetten van Isis
schrijven mij voor, voor deze zittingen geen voedsel tot mij te
nemen."
„Wie was uw meester?"
„Meester Dectar."
„Kunt gij mij volgen?"
„Ook daarin ben ik gereed, Vader van Isis, uw vragen zijn heel
duidelijk en de Goden zijn zeer tevreden."
„Er zijn wilde diersoorten in den Tempel. Gij kent ons lievelingsdier?"
„Gij bedoelt Wolta."
„Waarvoor zijn deze zittingen, priester van Isis?"
„Om Isis groot te maken en om te dienen. Wij allen dienen den
Pharao."
„Er is licht en duisternis om u heen?"
„Ik leef in twee werelden* want ik zie een duistere en een lichtende

wereld.”
„Kunt gij ons vanuit die duisternis waarnemen?”
„Ook dat is mij mogelijk, maar dan zie ik uw wereld, zooals
zij nu is.”
„Die wetten zijn ons bekend en uw antwoorden zijn duidelijk,
doch kunt gij uw zien verklaren?”
„Ik zou u mijn leven duidelijk kunnen maken, wanneer mij die
33i
vragen worden gesteld.”
„Kunt u waarnemen, of de schrijvers gereed zijn?”
„U heeft hun geleerd onder het vragenstellen hun werk af te
maken. Zij zijn gereed, Vader van Isis.”
„Zijt gij bewust van uw vleugelen?”
„Ik ben gereed om daarheen te gaan, waarheen u mij zenden
zult.”
„Wilt gij trachten dit bewustzijn te behouden?”
„De Goden zeggen, dat ik gereed ben.”
„Prachtig, priester van Isis, heel duidelijk. Is leven en dood één?”
„Leven en dood is één, doch iedere wereld heeft een eigen beteekenis,
omdat het eeuwigdurende leven om mij is.”
„Is de duisternis van deze wereld zooals daar bij u?”
„Neen, deze duisternis kent geen verandering, deze is er steeds,
maar zal toch in licht veranderen en oplossen.”
„Heel duidelijk. Gij zegt, dat die duisternis oplost, kunt gij ons
daarvan meer vertellen en als het mogelijk is verklaren?”
„Zijn deze wetten aan u bekend,” vroeg ik.
„Neen, ik bedoel het oplossen van de duisternis, dat is heel nieuw
voor ons allen.”
„Deze duisternis lost alleen dan op, wanneer alle menschen daaraan
helpen en zij aan een groot en liefdevol leven willen beginnen.
Deze duisternis, zeggen de Goden tot mij, is door ons
allen opgebouwd en wij zullen haar weer moeten afbreken. Eerst
dan komt er licht.”
„Gij zegt dat er licht is, is dat niet in strijd?”
„De duisternis lost op en is dan lichtend, en behoort dan tot al
die hoogere werelden.”
„Dat is nieuw voor ons, priester van Isis, maar wij hebben het
begrepen. Kunt gij echter den nacht op aarde en de duisternis
daar, van elkander onderscheiden?”
Ik was gereed en antwoordde: „Het licht, dat gij daar ziet, behoort
tot de stoffelijke wereld. Deze duisternis is de astrale
wereld en daarin leven demonen, die allen op aarde hebben
geleefd en daar hun stoffelijke lichamen hebben afgelegd. Zij
zijn dus gestorven.”
332

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

12:25 AM (24 minutes ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tulsi.gabbard, loo, d.yesilgoz, persdienst

„Ook dat is zeer duidelijk, wij zijn u zeer dankbaar. Kunt gij u verwijderen?"
„Ik bezit de allergrootste vleugelen en kan gaan waarheen ik zelf wil."
„Verwijder u dan en zoek de wateren op, ga zoover mogelijk, wij zullen trachten u te volgen."
Ik ging uit hun kring en zocht de wateren op. Mijn leider voerde mij naar een andere omgeving en bracht mij op den bodem van een zee. Daar ging ik waarnemen. Dan stelde ik mij op mijn organisme in en mijn stemorganen kwamen in trilling en de priesters hoorden mij zeggen: „Gij kunt vragen stellen, ik ben op den bodem van een zee en zie voor mij al dat wonderbaarlijke leven."
Zijn vraag hoorde ik in mij en duidelijk ving ik als 't ware van hem op: „Kunt gij zien, of de dieren in andere levens overgaan?"
Toen hij mij deze vraag stelde werd het licht om mij heen krachtiger en kon ik alles zien.
Ik zei: „Al deze diersoorten gaan verder en hooger, totdat er een tijd komt, dat zij uit de wateren zullen gaan en op het land leven. Gij voelt het zeker, dit is voor het zieleleven en de ziel ontvangt dan nieuwe lichamen, waardoor het volgende leven kan beginnen."
„Meester van Isis, het is prachtig, dat is heel natuurlijk, wij danken u."
Ik stelde mij op de schrijvers in en zag, dat ook zij bijna gereed waren en ik zei tot den hoogepriester: „Ik ben gereed, ook de schrijvers, gij kunt dus nieuwe vragen stellen."
Hij vroeg echter: „Gij ziet, hoever wij zijn en gij kunt tevens daar het leven volgen?"
„Gij vergeet steeds, dat ik de groote vleugelen bezit. Nu andere vragen stellen, die-met dit wonder hebben te maken."
„Kunt gij het zieleleven voor het stoffelijke organisme volgen?"
Ik ging zien en zei: „Rondom mij zie ik een dicht waas en daaruit ontstaat het innerlijke leven, dat de ziel voor al dit stoffelijke leven is. Daarvan trekt het stoffelijke dier zooveel aan als het aan bezieling en energie noodig heeft, al naar gelang de werking
333

WAARON IN ELKE FILM DAT DE VADER DOOD MOET KAN NIET ZOON FILM IS NIET ECHT